Službeni list Europske unije

C 210

Godište 65.

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

25. svibnja 2022.

Sadržaj

I. *Rezolucije, preporuke i mišljenja*

PREPORUKE

Europska središnja banka

2022/C 210/01 Preporuka Europske središnje banke od 17. svibnja 2022. Vijeću Europske unije o vanjskim revizorima središnje banke Banco de Portugal (ESB/2022/24) 1

II. *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Europska komisija

2022/C 210/02 Neprotivljenje prijavljenoj koncentraciji (Predmet M.10526 – CHEVRON / NESTE BASE OIL) ([1]) 2

2022/C 210/03 Neprotivljenje prijavljenoj koncentraciji (Predmet M.10683 – APPLIED / TEMASEK / JV) ([1]) 3

2022/C 210/04 Neprotivljenje prijavljenoj koncentraciji (Predmet M.10692 – SEGRO / PSPIB / TARGET ASSET SOUTH PARIS) ([1]) 4

III. *Pripremni akti*

EUROPSKA SREDIŠNJA BANKA

2022/C 210/05 Mišljenje Europske središnje banke od 16. veljače 2022. o Prijedlogu uredbe o osnivanju tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma (CON/2022/4) 5

HR

([1]) Tekst značajan za EGP.

2022/C 210/06 Mišljenje Europske Središnje Banke od 16. veljače 2022. o prijedlogu direktive i uredbe o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma (CON/2022/5) 15

IV. *Obavijesti*

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Europska komisija

2022/C 210/07 Tečajna lista eura — 24. svibnja 2022. 26

Revizorski sud

2022/C 210/08 Tematsko izvješće br. 11/2022 – „Zaštita proračuna EU-a – Potrebno je poboljšati upotrebu ‚crne liste" ... 27

OBAVIJESTI DRŽAVA ČLANICA

2022/C 210/09 Informacije koje su dostavile države članice u vezi sa zabranom ribolova 28

2022/C 210/10 Informativna obavijest Komisije u skladu s člankom 16. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici – Obveze pružanja javnih usluga redovitog zračnog prijevoza ([1]) 29

2022/C 210/11 Informativna obavijest Komisije u skladu s člankom 16. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici – Obveze pružanja javnih usluga redovitog zračnog prijevoza ([1]) 30

2022/C 210/12 Informativna obavijest Komisije u skladu s člankom 17. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici – Javni natječaj za obavljanje redovitog zračnog prijevoza u skladu s obvezama javnih usluga ([1]) 31

V. *Objave*

SUDSKI POSTUPCI

Sud EFTA-e

2022/C 210/13 Zahtjev za savjetodavno mišljenje Suda EFTA-e koji je 26. siječnja 2022. podnio Trygderetten u predmetu A protiv Arbeids- og velferdsdirektorateta (Predmet E-2/22) 32

([1]) Tekst značajan za EGP.

POSTUPCI U VEZI S PROVEDBOM POLITIKE TRŽIŠNOG NATJECANJA

Europska komisija

2022/C 210/14 Prethodna prijava koncentracije (Predmet M.10438 – MOL / OMV SLOVENIJA) ([1]) 33

2022/C 210/15 Prethodna prijava koncentracije (Predmet M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA) – Predmet primjeren za primjenu pojednostavnjenog postupka ([1]) 35

2022/C 210/16 Prethodna prijava koncentracije (Predmet M.10709 – PARTNERS GROUP / FORTERRO) ([1]) 36

2022/C 210/17 Prethodna prijava koncentracije (Predmet M.10724 – ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME) – Predmet primjeren za primjenu pojednostavnjenog postupka ([1]) 37

Ispravci

2022/C 210/18 Ispravak Obavijesti Komisije o važećim kamatnim stopama na iznose povrata državnih potpora i referentnim/diskontnim stopama koje se primjenjuju od 1. svibnja 2022. *(Objavljeno u skladu s člankom 10. Uredbe Komisije (EZ) br. 794/2004)* (SL C 192, 11.5.2022.) 39

([1]) Tekst značajan za EGP.

I.

(Rezolucije, preporuke i mišljenja)

PREPORUKE

EUROPSKA SREDIŠNJA BANKA

PREPORUKA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 17. svibnja 2022.

Vijeću Europske unije o vanjskim revizorima središnje banke Banco de Portugal

(ESB/2022/24)

(2022/C 210/01)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno njegov članak 27. stavak 1.,

budući da:

(1) Reviziju računa Europske središnje banke (ESB) i nacionalnih središnjih banaka država članica čija je valuta euro obavljaju neovisni vanjski revizori koje preporuči Upravno vijeće ESB-a i odobri Vijeće Europske unije.

(2) Mandat sadašnjeg vanjskog revizora središnje banke Banco de Portugal, društva Deloitte & Associados — Sociedade de Revisores Oficiais de Contas S.A., prestao je nakon revizije za financijsku godinu 2021. Stoga je potrebno imenovati vanjske revizore od financijske godine 2022.

(3) Središnja banka Banco de Portugal odabrala je društvo PriceWaterhouseCoopers & Associados - Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda, kao svoje vanjske revizore za financijske godine od 2022. do 2026.

DONIJELO JE OVU PREPORUKU:

Preporučuje se da se društvo PriceWaterhouseCoopers & Associados - Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda, imenuje za vanjske revizore središnje banke Banco de Portugal za financijske godine od 2022. do 2026.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 17. svibnja 2022.

Predsjednica ESB-a
Christine LAGARDE

II.

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

EUROPSKA KOMISIJA

Neprotivljenje prijavljenoj koncentraciji

(Predmet M.10526 – CHEVRON / NESTE BASE OIL)

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/02)

Dana 22. veljače 2022. Komisija je donijela odluku da se ne protivi prethodno spomenutoj prijavljenoj koncentraciji te je ocijenila da je ona sukladna s unutarnjim tržištem. Odluka se temelji na članku 6. stavku 1. točki (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([1]). Puni tekst odluke dostupan je samo na engleskom jeziku, a objavit će se nakon što se iz njega uklone sve moguće poslovne tajne. Odluka će biti dostupna:

— na internetskoj stranici Komisije posvećenoj tržišnom natjecanju, u odjeljku za koncentracije (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Odluke o spajanju mogu se pretraživati na različite načine, među ostalim po trgovačkom društvu, broju predmeta, datumu i sektoru,

— u elektroničkom obliku na internetskoj stranici EUR-Lexa (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hr) pod brojem dokumenta 32022M10526. EUR-Lex omogućuje mrežni pristup pravnim dokumentima Europske unije.

([1]) SL L 24, 29.1.2004., str. 1.

Neprotivljenje prijavljenoj koncentraciji

(Predmet M.10683 – APPLIED / TEMASEK / JV)

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/03)

Dana 18. svibnja 2022. Komisija je donijela odluku da se ne protivi prethodno spomenutoj prijavljenoj koncentraciji te je ocijenila da je ona sukladna s unutarnjim tržištem. Odluka se temelji na članku 6. stavku 1. točki (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([1]). Puni tekst odluke dostupan je samo na engleskom jeziku, a objavit će se nakon što se iz njega uklone sve moguće poslovne tajne. Odluka će biti dostupna:

— na internetskoj stranici Komisije posvećenoj tržišnom natjecanju, u odjeljku za koncentracije (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Odluke o spajanju mogu se pretraživati na različite načine, među ostalim po trgovačkom društvu, broju predmeta, datumu i sektoru,

— u elektroničkom obliku na internetskoj stranici EUR-Lexa (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hr) pod brojem dokumenta 32022M10683. EUR-Lex omogućuje mrežni pristup pravnim dokumentima Europske unije.

([1]) SL L 24, 29.1.2004., str. 1.

Neprotivljenje prijavljenoj koncentraciji

(Predmet M.10692 – SEGRO / PSPIB / TARGET ASSET SOUTH PARIS)

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/04)

Dana 8. travnja 2022. Komisija je donijela odluku da se ne protivi prethodno spomenutoj prijavljenoj koncentraciji te je ocijenila da je ona sukladna s unutarnjim tržištem. Odluka se temelji na članku 6. stavku 1. točki (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([1]). Puni tekst odluke dostupan je samo na engleskom jeziku, a objavit će se nakon što se iz njega uklone sve moguće poslovne tajne. Odluka će biti dostupna:

— na internetskoj stranici Komisije posvećenoj tržišnom natjecanju, u odjeljku za koncentracije (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Odluke o spajanju mogu se pretraživati na različite načine, među ostalim po trgovačkom društvu, broju predmeta, datumu i sektoru,

— u elektroničkom obliku na internetskoj stranici EUR-Lexa (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hr) pod brojem dokumenta 32022M10692. EUR-Lex omogućuje mrežni pristup pravnim dokumentima Europske unije.

([1]) SL L 24, 29.1.2004., str. 1.

III.

(Pripremni akti)

EUROPSKA SREDIŠNJA BANKA

MIŠLJENJE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 16. veljače 2022.

o Prijedlogu uredbe o osnivanju tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma

(CON/2022/4)

(2022/C 210/05)

Uvod i pravna osnova

Europska komisija donijela je 20. srpnja 2021. Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma i izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) 1094/2010, (EU) 1095/2010 ([1]) (dalje u tekstu „Uredba o AMLA-i").

Europska središnja banka (ESB) smatra da predložena uredba spada pod njezinu nadležnost, iako nije bila zamoljena za davanje mišljenja o njoj. Stoga se koristi svojim pravom iz druge rečenice članka 127. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije da dostavi mišljenje odgovarajućim institucijama Unije o pitanjima iz svoje nadležnosti. Nadležnost ESB-a za davanje mišljenja temelji se na članku 127. stavku 4. i članku 282. stavku 5. Ugovora jer Uredba o AMLA-i sadržava odredbe koje utječu na zadaće ESB-a u vezi s bonitetnim nadzorom kreditnih institucija na temelju članka 127. stavka 6. Ugovora. Upravno vijeće donijelo je ovo Mišljenje u skladu s prvom rečenicom članka 17. stavka 5. Poslovnika Europske središnje banke.

Opće napomene

1. **Pregled i uvodne napomene**

1.1. ESB pozdravlja paket od četiri zakonodavna prijedloga, uključujući Prijedlog uredbe o AMLA-i, koji je Komisija objavila 20. srpnja 2021., s ciljem jačanja pravila Unije o sprečavanju pranja novca i borbi protiv financiranja terorizma (SPNFT). Ovo se Mišljenje odnosi na Uredbu o AMLA-i. Zasebna mišljenja ESB-a odnose se na preostale tri komponente zakonodavnog paketa - (a) Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma ([2]) (dalje u tekstu „Uredba AMLR1"); (b) Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o mehanizmima koje države članice trebaju uspostaviti radi sprečavanja korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2015/849 ([3]) (dalje u tekstu „Direktiva AMLD6").; i (c) Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o informacijama koje se prilažu prijenosima novčanih sredstava i određene kriptoimovine (preinaka) ([4]).

([1]) COM(2021) 421 konačno.
([2]) COM(2021) 420 konačno.
([3]) COM(2021) 423 konačno.
([4]) COM(2021) 422 konačno.

1.2. Kako je prethodno navedeno ([5]), ESB snažno podupire režim Unije kojim se osigurava da države članice, institucije i tijela Unije, kao i obveznici u Uniji, imaju učinkovite alate za suzbijanje zlouporabe financijskog sustava Unije za pranje novca ili financiranje terorizma. ESB je izrazio punu potporu prethodnoj fazi napora za usklađivanje ([6]), u kojoj je ojačana nadležnost Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) za SPNFT te pozdravlja sljedeću iteraciju postupka u obliku osnivanja tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma (AMLA).

1.3. ESB-u nije dodijeljena zadaća nadzora kreditnih institucija u vezi sa sprečavanjem korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma. Člankom 127. stavkom 6. Ugovora ne bi se omogućilo ni da ESB dobije nadzorne ovlasti za SPNFT jer se njime jasno ograničavaju nadzorne zadaće koje se mogu dodijeliti ESB-u na bonitetni nadzor. Međutim, rezultati nadzora SPNFT-a važni su za obavljanje ESB-ovih zadaća bonitetnog nadzora ako ESB uzima u obzir informacije primljene u okviru odgovarajućih aktivnosti bonitetnog nadzora, uključujući u postupcima nadzorne procjene i ocjene, procjenama primjerenosti sustava upravljanja, procesa i mehanizama institucija te procjenama primjerenosti članova upravljačkih tijela nadziranih subjekata. Nadalje, u skladu s Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([7]), nadzorna tijela za SPNFT kod kreditnih i financijskih institucija, bonitetna nadzorna tijela i financijsko-obavještajne jedinice država članica moraju međusobno blisko surađivati u okviru svojih nadležnosti i međusobno si dostavljati informacije relevantne za njihove zadaće.

1.4. ESB je spreman surađivati s AMLA-om i dati svoj doprinos zakonodavnom postupku, između ostalog, dijeljenjem iskustva kao bonitetnog nadzornog tijela na razini Unije, kad bi to iskustvo moglo biti relevantno za uspostavu nadzora SPNFT-a na razini Unije.

1.5. Osnivanje tijela za SPNFT na razini Unije važan je korak prema osiguravanju usklađenije primjene zahtjeva Unije u vezi sa SPNFT-om diljem EU-a. Prema iskustvu ESB-a, bonitetnom nadzornom tijelu na razini Unije treba osigurati dovoljnu razinu odgovornosti kako za izravni nadzor tako i za supervizijski nadzor, kako bi se olakšala konvergencija nadzornih praksi u više država članica. Te bi odgovornosti trebale biti popraćene odgovarajućim nadzornim ovlastima. Uredbom o AMLA-i predviđa se da će AMLA, uz izravne nadzorne ovlasti koje će se na početku izvršavati nad relativno ograničenom skupinom obveznika, provoditi periodične procjene i istorazinske ocjene financijskih i nefinancijskih nadzornih tijela za SPNFT. Time će se AMLA-i pomoći da utvrdi najbolje prakse na nacionalnoj razini, kako bi ih upotrijebila u svojem izravnom nadzoru i kako bi ih uzela u obzir u preporukama ili drugim regulatornim proizvodima upućenima tijelima za SPNFT pojedinačnih država članica, čiji će predstavnici sudjelovati i u Općem odboru AMLA-e. Više razine usklađenosti i dosljednosti u nadzoru SPNFT-a također će biti korisne za bonitetni nadzor.

([5]) Vidi Mišljenje CON/2005/2 Europske središnje banke od 4. veljače 2005. na zahtjev Vijeća Europske unije o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca, uključujući financiranje terorizma (SL C 40, 17.2.2005., str. 9.), Mišljenje CON/2013/32 Europske središnje banke od 17. svibnja 2013. o Prijedlogu direktive o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma i o Prijedlogu uredbe o informacijama koje su priložene prijenosima novčanih sredstava (SL C 166, 12.6.2013., str. 2.), Mišljenje CON/2016/49 Europske središnje banke od 12. listopada 2016. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni Direktive 2009/101/EZ (SL C 459, 9.12.2016., str. 3.) i Mišljenje CON/2018/55 Europske središnje banke od 7. prosinca 2018. o izmijenjenom Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) i povezanih pravnih akata (SL C 37, 30.1.2019., str. 1.). Sva mišljenja ESB-a dostupna su na EUR-Lexu.

([6]) Vidi stavak 1.1 Mišljenja ESB-a CON/2018/55.

([7]) Vidi članak 117. stavak 5. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

Posebne napomene

2. **Područje primjene izravnog i neizravnog nadzora AMLA-e**

2.1. Kriteriji za utvrđivanje odabranih obveznika koji će biti pod izravnim nadzorom AMLA-e ([8]) relativno su strogi, a dokumenti priloženi zakonodavnom prijedlogu Komisije predviđaju da će te kriterije ispunjavati samo otprilike od 12 do 20 obveznika. Ne procjenjuje se za koliko se od tih subjekata očekuje da budu institucije koje su obuhvaćene područjem primjene izravnog bonitetnog nadzora ESB-a na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 ([9]). Za značajne nadzirane subjekte ([10]) koji su pod izravnim nadzorom ESB-a i koji će ispuniti te kriterije, AMLA će postati druga ugovorna strana ESB-a za razmjenu informacija i suradnju u svakodnevnom nadzoru, procjenama primjerenosti i „zajedničkim postupcima" ([11]),koji uključuju procjenu zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad kreditne institucije, oduzimanje tih odobrenja za rad i procjenu stjecanja kvalificiranih udjela i raspolaganja tim udjelima. Ako manje značajni nadzirani subjekti ([12]) ispunjavaju kriterije iz Uredbe o AMLA-i, suradnja između ESB-a i AMLA-e bit će ograničena na relevantne aspekte zajedničkih postupaka.

2.2. ESB prima na znanje predloženo ograničeno područje primjene izravnog nadzora AMLA-e s obzirom na proračunska ograničenja prijedloga. Iskustvo je ESB-a da je korisno imati širok opseg izravnog nadzora na razini Unije i odabrati institucije koje podliježu izravnom nadzoru na temelju objektivnih i transparentnih kriterija. ESB bi stoga snažno podržao izmjene kriterija za utvrđivanje odabranih obveznika kako bi postupak rezultirao širim skupom obveznika koji će biti pod izravnim nadzorom AMLA-e, što bi moglo uključivati obveznike sa sjedištem u svakoj državi članici i poticati zajedničku kulturu nadzora i konvergenciju nadzornih praksi SPNFT-a. Time će se smanjiti i rizik arbitraže. U slučaju jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM), ovaj je cilj olakšan kriterijima za odabir značajnih nadziranih subjekata, kada Uredba (EU) br. 1024/2013 zahtijeva od ESB-a da provodi zadaće izravnog nadzora u odnosu na tri najznačajnije kreditne institucije u svakoj od država članica sudionica, osim ako je to opravdano posebnim okolnostima ([13]). S obzirom na relativno stroge kriterije odabira koji se temelje na riziku utvrđene u Uredbi o AMLA-i, objava popisa odabranih obveznika, kako je predviđeno Uredbom o AMLA-i, bila bi jednaka neizravnom objavljivanju statusa visokog rizika za pranje novca i financiranje terorizma odabranih nadziranih subjekata, što se trenutačno smatra povjerljivim informacijama koje se dijele samo među odgovarajućim tijelima na temelju načela nužnog poznavanja. Objektivni kriteriji utemeljeni na riziku koji ne dovode do neizravnog otkrivanja takvih povjerljivih nadzornih informacija mogli bi biti poželjniji jer ne bi slali neželjene signale tržištima niti stvarali reputacijske rizike za odabrane obveznike pod izravnim nadzorom AMLA-e. Nadalje, trebalo bi dodati odredbu kako bi se osigurala komunikacija između AMLA-e i odgovarajućih bonitetnih nadzornih tijela u Uniji tijekom postupka procjene obveznika za odabir prije objave popisa odabranih obveznika. Time bi se bonitetnim nadzornim tijelima omogućilo da unaprijed analiziraju moguće bonitetne implikacije rizika povezanih s tim subjektima.

2.3. Kad je riječ o gotovo svim značajnim i manje značajnim nadziranim subjektima, glavne druge ugovorne strane ESB-a i dalje će biti nacionalna nadzorna tijela za SPNFT kod kreditnih i financijskih institucija i financijsko-obavještajne jedinice. ESB je primijetio određeni stupanj heterogenosti u informacijama koje su ESB-u dostavila pojedinačna nadzorna tijela za SPNFT od početka sustavne suradnje između nacionalnih nadzornih tijela za SPNFT i ESB-a 2019., nakon zakonodavnih promjena uvedenih Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća ([14]). To otežava dosljedno uključivanje ishoda nadzora SPNFT-a u zadaće bonitetnog nadzora. U tom pogledu ESB pozdravlja ulogu koju će AMLA imati u poboljšanju usklađivanja procjena rizika od pranja novca / financiranja terorizma i drugih nadzornih zadaća u vezi sa sprečavanjem pranja novca i financiranja terorizma koje provode

([8]) Vidi članke 12. i 13. Uredbe o AMLA-i.

([9]) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63).

([10]) Kako je definirano u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL L 141, 14.5.2014., str. 1.).

([11]) Kako je definirano člankom 2. točkom 3. Okvirne uredbe o SSM-u.

([12]) Kako je definirano člankom 2. točkom 7. Okvirne uredbe o SSM-u.

([13]) Vidi članak 6. stavak 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

([14]) Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU (SL L 156, 19.6.2018., str. 43.)

tijela u državama članicama. Konkretno, kad je riječ o metodologiji koju AMLA treba razviti za klasifikaciju inherentnog rizika i profila rezidualnog rizika obveznika, važno je postići visoku razinu usklađenosti obiju metodologija jer će one utjecati na dosljednost ulaznih podataka koji će biti primljeni i uključeni u bonitetni nadzor.

2.4. U budućnosti, podložno budućim preispitivanjima Komisije predviđenima Uredbom o AMLA-i ([15]), ESB bi pozdravio povećanje opsega izravnih nadzornih zadaća AMLA-e kako bi se obuhvatio širi podskup subjekata koje izravno nadzire ESB. Time bi se mogla postići viša razina dosljednosti u nadzornim procjenama SPNFT-a takvih institucija, a time i dodatno poduprijeti bonitetni nadzor za koji neke od tih procjena služe kao ulazni podaci.

3. Suradnja između AMLA-e i ESB-a

3.1. Uredbom o AMLA-i uređuje se suradnja između AMLA-e i tijela koja nisu odgovorna za SPNFT ([16]). ESB pozdravlja činjenicu da potonji pojam obuhvaća četiri vrste tijela, uključujući ESB u njegovoj ulozi bonitetnog nadzornog tijela ([17]). Kad je riječ o olakšavanju razmjene informacija između nadzornih tijela za SPNFT i bonitetnih nadzornih tijela, ključna dodana vrijednost AMLA-e doista bi mogla biti mogućnost poboljšanja postojeće suradnje umjesto da postane dodatna razina u razmjeni informacija među drugim tijelima. U tom bi smislu trebalo dodati opću dužnost AMLA-i da osigura proporcionalnu i učinkovitu upotrebu alata za suradnju kako bi se smanjio teret izvješćivanja za tijela uključena u suradnju s nadzornim tijelima za SPNFT putem višestrukih kanala, uključujući, ali ne ograničavajući se na kolegije za SPNFT, bazu podataka za SPNFT te sporazume o suradnji.

3.2. Uredbom o AMLA-i predviđa se da AMLA mora surađivati s tijelima koja nisu odgovorna za SPNFT ako je to potrebno za izvršavanje zadaća AMLA-e ([18]). Ta bi odredba trebala biti općenitija i trebalo bi ukloniti upućivanje na zadaće AMLA-e. Po definiciji, u okviru suradnje treba uzeti u obzir zadaće svih uključenih tijela. Stoga se, na primjer, Uredbom (EU) br. 1024/2013 ([19]) zahtijeva od ESB-a da surađuje s tijelima koja su dio Europskog sustava financijskog nadzora, a Direktivom 2013/36/EU ([20]) zahtijeva se da tijela za SPNFT i bonitetna nadzorna tijela razmjenjuju informacije koje su relevantne za zadaće tijela koje prima informacije, bez razmatranja je li takva razmjena informacija potrebna i za izvršavanje zadaća tijela koje dostavlja informacije. Iako se u mnogim slučajevima takva potreba može utvrditi, to nije uvijek slučaj. Stoga je primjerenije zamijeniti upućivanje na zadaće AMLA-e općenitijim upućivanjem kojim se od AMLA-e zahtijeva da surađuje s tijelima koja nisu odgovorna za SPNFT u okviru njezine nadležnosti kako bi se osiguralo da druga predmetna tijela zatraže samo odgovarajuće oblike suradnje. To posebno vrijedi i posebno je važno za bonitetna nadzorna tijela kao što je ESB s obzirom na njihovu obvezu uključivanja nadzornih informacija u vezi sa SPNFT-om u svoje bonitetne procjene.

3.3. Uredba o AMLA-i odnosi se na dostavljanje informacija iz baze podataka o SPNFT-u koje AMLA treba uspostaviti u skladu s Uredbom o AMLA-i ([21]). ESB razumije da će ta nova baza podataka zamijeniti bazu podataka o slabostima povezanima sa SPNFT-om koju je EBA morala izraditi u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([22]). Te se dvije baze podataka razlikuju u nekoliko aspekata. Dok je EBA bila obvezna bonitetnim nadzornim tijelima dostaviti informacije iz baze podataka i na vlastitu inicijativu ([23]), AMLA je obvezna to učiniti samo na zahtjev bonitetnih nadzornih tijela ([24]). Uredbu o AMLA-i trebalo bi izmijeniti kako bi se osiguralo da AMLA dostavlja informacije i na vlastitu inicijativu nadzornim tijelima za SPNFT i onima koja nisu nadzorna tijela za SPNFT. Ako nadzorno tijelo nije svjesno postojanja relevantnih informacija, neće moći zatražiti takve informacije na temelju Uredbe o AMLA-i ([25]).

([15]) Vidi članak 88. Uredbe o AMLA-i.
([16]) Vidi članak 78. Uredbe o AMLA-i.
([17]) Vidi članak 2. Uredbe o AMLA-i.
([18]) Vidi članak 78. stavak 1. Uredbe o AMLA-i.
([19]) Vidi članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013.
([20]) Vidi članak 117. stavak 5. Direktive 2013/36/EU.
([21]) Vidi članak 11. i članak 78. stavak 3. Uredbe o AMLA-i.
([22]) Vidi članak 9.a Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).
([23]) Vidi članak 9.a stavak 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
([24]) Vidi članak 11. stavak 1., koji se odnosi samo na financijska nadzorna tijela za SPNFT, i članak 11. stavak 4. Uredbe o AMLA-i.
([25]) Vidi članak 11. stavak 4. Uredbe o AMLA-i.

3.4. Kad je riječ o bazi podataka o SPNFT-u, Uredbom o AMLA-i utvrđuju se vrste informacija koje nadzorna tijela za SPNFT trebaju prenijeti u bazu podataka ([26]), od kojih se većina preklapa s informacijama koje nadzorna tijela za SPNFT moraju dijeliti i s relevantnim bonitetnim nadzornim tijelima u skladu s člankom 117. stavkom 5. Direktive 2013/36/EU. U skladu s duhom postojećih odredbi o središnjoj bazi podataka o SPNFT-u u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, dostupniji podatkovni centar (*hub*) mogao bi pružiti vrijednu uslugu u jačanju suradnje između bonitetnih nadzornih tijela i nadzornog mehanizma za SPNFT, primjerice oslanjanjem na digitalna rješenja koja su već dostupna nadzornim tijelima EU-a (npr. za suradnju između jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM) i jedinstvenog sanacijskog mehanizma). Tom bi se mogućnošću smanjilo udvostručavanje i opterećenje nadzornih tijela za SPNFT koja bi inače trebala dvaput dijeliti iste informacije, kako s bazom podataka u skladu s Uredbom o AMLA-i tako i s odgovarajućim bonitetnim nadzornim tijelima u skladu s člankom 117. stavkom 5. Direktive 2013/36/EU.

3.5. Uredbom o AMLA-i od nadzornih tijela za SPNFT zahtijeva se da u bazu podataka prenose savjete pružene drugim „nacionalnim" tijelima u vezi s postupcima izdavanja odobrenja za rad, oduzimanjem odobrenja za rad i procjenama sposobnosti i primjerenosti dioničara ili članova upravljačkog tijela pojedinačnih obveznika ([27]). Riječ „nacionalnim" trebalo bi izbrisati jer će nadzorna tijela za SPNFT u tom pogledu dostavljati informacije ne samo nacionalnim tijelima, već i ESB-u, u skladu s Direktivom 2013/36/EU ([28]) i Direktivom AMLD6 ([29]).

3.6. Uredbom o AMLA-i od AMLA-e se zahtijeva da prema potrebi sklopi memorandume o razumijevanju s tijelima koja nisu tijela za SPNFT ([30]). Uvjet „prema potrebi" koristan je jer već postoji više platformi za suradnju između nadzornih tijela za SPNFT i bonitetnih nadzornih tijela. ESB surađuje s nadzornim tijelima za SPNFT država članica Europskog gospodarskog prostora i na temelju sporazuma koji je ESB potpisao 10. siječnja 2019 ([31])., u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ([32]) („Sporazum o SPNFT-u"). Sporazum o SPNFT-u ima više od 50 potpisnika jer u svakoj državi članici obično postoji više od jednog nadzornog tijela za SPNFT-a kod kreditnih i financijskih institucija te se njime omogućuje bilateralna suradnja između ESB-a i svakog od nadzornih tijela za SPNFT potpisnika. Zbog bilateralne prirode takve suradnje i s obzirom na to da se pri nadzoru na razini grupe u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 primjenjuju različita načela konsolidiranog nadzora u skladu s Direktivom 2013/36/EU, Sporazum o SPNFT-u nije se pokazao tako pravodobnim i učinkovitim kao drugi alati kojima se omogućuje multilateralna suradnja, kao što su kolegiji za SPNFT. Iako se Sporazumom o SPNFT-u omogućuje AMLA-i da se lako pridruži sporazumu, a Uredba o AMLA-i omogućuje i AMLA-i sklapanje posebnog sporazuma između ESB-a i AMLA-e, ESB pozdravlja činjenicu da Uredba o AMLA-i pruža fleksibilnost kako bi se istražio bi li to bilo potrebno s obzirom na dostupnost drugih alata za suradnju koji bi mogli omogućiti učinkovitiju multilateralnu suradnju, također kako bi AMLA postala više od samo dodatnog sudionika u postupku razmjene informacija s ESB-om.

3.7. Uredbom o AMLA-i nadalje se zahtijeva da AMLA osigura učinkovitu suradnju i razmjenu informacija između svih financijskih nadzornih tijela za SPNFT u nadzornom sustavu SPNFT-a i odgovarajućih tijela koja nisu tijela za SPNFT ([33]). ESB pozdravlja tu odredbu jer je posljednjih godina uspostavljeno mnoštvo platformi za razmjenu informacija za nadzorna tijela za SPNFT i bonitetna nadzorna tijela, čije međudjelovanje nije uvijek jasno. Na primjer, prethodno navedena nadzorna tijela dužna su razmjenjivati informacije ne samo izravno međusobno, nego i putem EBA-ine baze podataka za SPNFT. Tu odredbu o osiguravanju učinkovite suradnje trebalo bi proširiti i na financijsko-obavještajne jedinice i nefinancijska nadzorna tijela za SPNFT. Financijsko-obavještajne jedinice i bonitetna nadzorna tijela za kreditne institucije već moraju surađivati u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Budući da

([26]) Vidi članak 11. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.
([27]) Vidi članak 11. stavak 2. točku (d) Uredbe o AMLA-i.
([28]) Vidi članak 117. stavak 5. Direktive 2013/36/EU.
([29]) Vidi članak 48. stavak 1. Direktive AMLD6.
([30]) Vidi članak 78. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.
([31]) Vidi Multilateralni sporazum o praktičnim načinima razmjene informacija u skladu s člankom 57.a stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849.
([32]) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).
([33]) Vidi članak 78. stavak 3. Uredbe o AMLA-i.

Opći odbor AMLA-e uključuje i financijsko-obavještajne jedinice svih država članica te budući da AMLA mora upravljati mehanizmom za potporu i koordinaciju financijsko-obavještajnih jedinica ([34]), dodavanje financijsko-obavještajnih jedinica području primjene te odredbe čini se opravdanim. Kad je riječ o nefinancijskim nadzornicima za SPNFT, bonitetna nadzorna tijela možda će morati surađivati s njima ako nefinancijski obveznici, primjerice pružatelji usluga povezanih s kriptoimovinom, čine dio iste grupe kao i kreditne ili financijske institucije. U općenitijem kontekstu suradnje s nefinancijskim nadzornim tijelima i kako je ESB predložio u zasebnom mišljenju o Uredbi AMLR1 i Direktivi AMLD6, mogla bi se uvesti opća poboljšanja odobrenja za razmjenu informacija za nadzorna tijela za SPNFT kako bi im se omogućila razmjena informacija sa širim krugom drugih tijela. Tim bi se poboljšanjem putem Uredbe o AMLA-i ([35]) automatski proširila odobrenja AMLA-i za razmjenu povjerljivih informacija s drugim tijelima.

3.8. Budući da mogu postojati regulatorni proizvodi, kao što su smjernice ili tehnički standardi koji su upućeni nadzornim tijelima za SPNFT i bonitetnim nadzornim tijelima ili drugim tijelima ili na njih utječu, važno je da AMLA pri izradi tih regulatornih proizvoda surađuje s EBA-om, Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) i Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA). Trebalo bi izmijeniti opći zahtjev za suradnju AMLA-e s EBA-om ([36]) kako bi se uključilo posebno upućivanje na suradnju pri izradi takvih regulatornih proizvoda, slično suradnji između AMLA-e i Europskog odbora za zaštitu podataka, kako je predložila Komisija ([37]).

4. Postupci koji se primjenjuju u izravnom i neizravnom nadzoru

4.1. Slično kao što ESB obavlja svoje zadaće bonitetnog nadzora, predlaže se da se AMLA koristi zajedničkim nadzornim timovima pri svojim izravnim nadzornim zadaćama na području SPNFT-a. Uredbom o AMLA-i određuje da će se zajednički nadzorni timovi AMLA-e sastojati od osoblja AMLA-e i osoblja nacionalnih financijskih nadzornih tijela za SPNFT te da će koordinator zajedničkih nadzornih timova biti „delegiran" iz AMLA-e nacionalnom financijskom nadzornom tijelu za SPNFT u državi članici u kojoj odabrani obveznik ima sjedište, uz suglasnost odgovarajućih nacionalnih financijskih nadzornih tijela za SPNFT ([38]). U popratnim dokumentima uz zakonodavni prijedlog dalje se navodi da će gotovo svo osoblje AMLA-e koje će biti dio zajedničkih nadzornih timova biti fizički u državama članicama. ESB u tom kontekstu shvaća da se pojam „delegiran" ([39]) mora tumačiti na način da će koordinator zajedničkog nadzornog tima biti član osoblja AMLA-e, ali da njegovo/njezino uobičajeno mjesto rada neće biti u sjedištu AMLA-e, nego u državi članici u kojoj je sjedište nadziranog subjekta. Pojam „delegiran" stoga ni na koji način ne znači delegiranje ovlasti AMLA-e nacionalnom financijskom nadzornom tijelu za SPNFT ili bilo kojem drugom tijelu unutar država članica. Nadalje, ESB napominje da se Uredbom o AMLA-i zajedničkim nadzornim timovima povjerava i neizravni nadzor i izravni nadzor.

4.2. ESB pozdravlja dodjelu ovlasti za donošenje nadzornih odluka za odabrane obveznike Izvršnom odboru AMLA-e kao važan korak naprijed u jačanju nadzora SPNFT-a u EU-u. Nadalje, iako u potpunosti priznaje da nadzor SPNFT-a može zahtijevati drugačiji ustroj u usporedbi s bonitetnim nadzorom, ESB bi želio podijeliti svoje iskustvo sa zajedničkim nadzornim timom uspostavljenim u okviru SSM-a. Zajedničke nadzorne timove SSM-a vodi i koordinator zajedničkog nadzornog tima koji je uvijek član osoblja ESB-a. Međutim, koordinatora zajedničkog nadzornog tima nalazi se u sjedištu ESB-a u Frankfurtu na Majni, a ne u svakoj državi članici. Što se tiče ostalih članova zajedničkih nadzornih timova, oni uključuju i članove osoblja ESB-a i članove osoblja nacionalnih nadležnih tijela. Članovima zajedničkih nadzornih timova koji su članovi osoblja ESB-a primarno mjesto rada je unutar ESB-u, a ne u jednoj državi članici. Prema iskustvu ESB-a, to olakšava komunikaciju među institucijama i razmjenu najboljih praksi te daje pozitivan doprinos izgradnji zajedničke kulture na području nadzora. Osim toga, kako bi se potaknuo dijalog unutar zajedničkog nadzornog tima u vezi s optimalnim nadzornim postupcima za svaki nadzirani subjekt, koordinator zajedničkog nadzornog tima u okviru SSM-a u pravilu ne dolazi iz zemlje u kojoj je sjedište nadzirane banke. Konačno, koordinatori zajedničkih nadzornih timova u načelu se imenuju na razdoblje od 3 do 5 godina i očekuje se da će se redovito rotirati (imajući na umu da se svi članovi zajedničkih nadzornih timova ne mogu istodobno rotirati).

([34]) Vidi članke od 33. do 37. Uredbe o AMLA-i.
([35]) Vidi članak 75. Uredbe o AMLA-i.
([36]) Vidi članak 77. stavak 1. Uredba o AMLA-i.
([37]) Vidi članak 77. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.
([38]) Vidi članak 15. Uredbe o AMLA-i.
([39]) Vidi članak 15. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.

4.3. Kad je riječ o koncentraciji zadaća izravnog i neizravnog nadzora u istom timu, prema iskustvu ESB-a neovisna funkcija izravnog nadzora u kombinaciji s redovitim dijalogom između timova za neizravni i timova za izravni nadzor obogaćuje kvalitetu kontinuiranog nadzora ESB-a. Time se posebno osigurava da stajališta zajedničkog nadzornog tima osnovanog na temelju prethodno prikupljenih informacija ne utječu na nalaze izravnog nadzora. Kako je pojašnjeno u Vodiču ESB-a o nazorima na licu mjesta i provjerama internih modela, izravni nadzor dopuna je kontinuiranom nadzoru. ESB održava stalno dubinsko poznavanje kreditne institucije tako što provodi kontinuirani neizravni nadzor, uglavnom utemeljen na informacijama koje dostavlja kreditna institucija, te putem izravnih nadzora, provjerava, među ostalim, točnost informacija primijenjenih u provedbi kontinuiranog nadzora. Tim za izravni nadzor, uključujući voditelja misije, djeluje neovisno o zajedničkom nadzornom timu, ali u suradnji s njim. Kada se donese nadzorna odluka o provođenju nadzora, za njezinu je provedbu u cijelosti odgovoran voditelj misije koji je zadužen za izradu izvješća koje sadržava nalaze nadzornog tima. Člankom 144. Okvirne uredbe o SSM-u utvrđeno je da je za uspostavu i sastav nadzornih timova zadužen ESB u suradnji s nacionalnim nadležnim tijelima ([40]). Nadzorni tim može se sastojati od inspektora iz ESB-a, nadzornika zaposlenih u nacionalnom nadležnom tijelu države članice u kojoj se nalazi nadzirana pravna osoba, nadzornika iz drugih nacionalnih nadležnih tijela te članova zajedničkog nadzornog tima ili drugih osoba koje je odobrio ESB. Voditelj misije odgovoran je za sve članove tima koji rade u ime ESB-a, bez obzira na to od kuda dolaze. Član zajedničkog nadzornog tima ne može biti imenovan voditeljem misije. Prema iskustvu ESB-a, također može biti teško osigurati odgovarajuće osoblje za tim koji obavlja zadaće izravnog nadzora i neizravnog, što bi se moglo smatrati dovoljnim osiguravanjem osoblja za svakodnevni rad i moglo bi dovesti do manjka osoblja kada dijelovi tima sudjeluju u neizravnim nadzorima ([41]). Nadalje, uključivanje nadzornika različitih nacionalnih nadležnih tijela u timove za izravni nadzor pokazalo se ključnim za razvoj zajedničkog pristupa aktivnostima izravnog nadzora u okviru SSM-a.

4.4. Uredbom o AMLA-i utvrđuju se nadzorne ovlasti AMLA-e ([42]) prema odabranim obveznicima u okviru izravnog nadzora AMLA-e, koje se dodaju nadzornim ovlastima koje će biti dostupne svim nacionalnim nadzornim tijelima za SPNFT u skladu s Direktivom AMLD6 ([43]). AMLA će također moći, putem uputa, zahtijevati od nacionalnih financijskih nadzornih tijela za SPNFT da iskoriste svoje ovlasti, na temelju i u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, ako Uredba o AMLA-i takve ovlasti ne dodijeli AMLA-i. Te se ovlasti djelomično preklapaju s ovlastima ESB-a na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 i, općenitije, s ovlastima bonitetnih nadzornih tijela na temelju Direktive 2013/36/EU, na primjer ovlasti ograničavanja poslovanja, djelovanja ili mreže nadziranih subjekata ([44]) ili ovlasti zahtijevanja promjena u upravljačkom tijelu nadziranog subjekta ([45]). Već postoje određena preklapanja nadzornih ovlasti u pogledu ovlasti nadzornih tijela za SPNFT na temelju Direktive (EU) 2015/849 i provedbenim nacionalnim zakonodavstvom. Za to preklapanje nadzornih ovlasti potrebna je suradnja bonitetnih nadzornih tijela i nadzornih tijela za SPNFT kako bi se izbjegli sukobi i neželjene posljedice, uključujući nekoordiniranu kumulaciju nadzornih mjera upućenih istoj kreditnoj instituciji. U tom smislu, ESB je spreman surađivati s AMLA-om i nacionalnim nadzornim tijelima za SPNFT. Nadalje, važno je osigurati da AMLA prije izricanja administrativnih sankcija i mjera obveznicima koji podliježu nadzoru i od strane drugih tijela, koordinira svoje nadzorne aktivnosti s drugim odgovarajućim tijelima, a posebno s odgovarajućim bonitetnim nadzornim tijelima za kreditne institucije, ako bi te nadzorne aktivnosti utjecale na te institucije. U zasebnom mišljenju o Direktivi AMLD6, ESB stoga predlaže izmjenu Direktive AMLD6 kako bi se ograničili neželjeni učinci potencijalno nekoordiniranog izvršavanja nadzornih ovlasti u odnosu na istog obveznika. Uzimajući u obzir relevantne odredbe Uredbe AMLR1, Direktive AMLD6 i Uredbe o AMLA-i ([46]), ESB razumije da bi se taj zahtjev za koordinaciju utvrđen u Direktivi AMLD6 primjenjivao i na nacionalna nadzorna tijela za SPNFT i na AMLA-u.

([40]) Pojam „nacionalno nadležno tijelo" definiran je člankom 2. točkom 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

([41]) U kontekstu SSM-a nadzor na licu mjesta (tj. inspekcije) posebna je funkcija koja djeluje putem određenih struktura u ESB-u i nacionalnim nadležnim tijelima, uključujući ad hoc „misije" za svaku inspekciju, pri čemu se od osoblja zahtijevaju posebne vještine i raspoloživost (dulja razdoblja daleko od ureda/doma). Kako bi se osigurao red veličine za značajne institucije, SSM kao cjelina dodjeljuje toj specifičnoj funkciji za izravni nadzor oko 40 % ekvivalenta punog radnog vremena dodijeljenog neizravnom nadzoru (putem zajedničkih nadzornih timova).

([42]) Vidi članak 20. Uredbe o AMLA-i.

([43]) Vidi članak 41. Direktive AMLD6.

([44]) Vidi članak 20. stavak 2. točku (d) Uredbe o AMLA-i.

([45]) Vidi članak 41. stavak 1. točku (f) Direktive AMLD6.

([46]) Vidi naročito članak 20. stavak 3. Uredbe o AMLA-i kojim se propisuje da AMLA ima i ovlasti i obveze koje nadzorna tijela imaju u skladu s relevantnim pravom Unije.

4.5. Kad je riječ o neizravnoj nadzornoj ulozi AMLA-e, ESB pozdravlja prijedlog da se AMLA-i povjeri zadaća neizravnog nadzora neodabranih obveznika jer će se time pridonijeti nadzornoj konvergenciji te omogućiti AMLA-i da zatraži od nacionalnog financijskog nadzornog tijela za SPNFT da poduzme nadzorne aktivnosti u iznimnim okolnostima. U jasno definiranim slučajevima, Uredba o AMLA-i omogućuje AMLA-i da zatraži od Komisije da odobri prijenos nadzornih ovlasti nad neodabranim obveznikom s nacionalnog financijskog nadzornog tijela za SPNFT na AMLA-u ([47]). AMLA-i je dopušteno podnijeti takav zahtjev Komisiji samo ako nacionalno nadzorno tijelo za SPNFT ne postupi u skladu sa zahtjevom AMLA-e za donošenje odluke upućene obvezniku. Iako u praksi mogu postojati slučajevi u kojima se i nacionalno nadzorno tijelo za SPNFT i AMLA dogovore o prijenosu nadzornih ovlasti, Uredbom o AMLA-i ne uređuje se postupak za takav prijenos ako nije došlo do prethodno navedenog neispunjavanja zahtjeva od strane nacionalnog nadzornog tijela za SPNFT. U tom pogledu ESB napominje da i Uredba (EU) br. 1024/2013 (u slučaju ESB-a) i Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([48]) (u slučaju Jedinstvenog sanacijskog odbora) omogućuju preuzimanje nadzornih ovlasti i na zahtjev odgovarajućeg nacionalnog tijela ([49]). Ta bi mogućnost trebala biti dostupna i u okviru nadzornog sustava SPNFT-a za razdoblje do tri godine. Ako se ta mogućnost uključi u Uredbu o AMLA-i, trebalo bi analizirati odgovarajuće sudjelovanje Komisije u tom postupku, uzimajući u obzir, među ostalim, ograničenja nametnuta doktrinom Meroni ([50]).

4.6. ESB pozdravlja širok raspon ovlasti i alata predviđenih da AMLA obavlja svoju nadzornu funkciju i osigurava visoke nadzorne standarde u cijeloj Uniji. ESB napominje da paket instrumenata za nadzor AMLA-e u području prikupljanja informacija o neodabranim obveznicima ne uključuje neke od alata dostupnih ESB-u u pogledu prikupljanja informacija o manje značajnim institucijama.

4.7. Iskustvo je ESB-a da učinkovit nadzor zahtijeva ravnotežu između poticanja konvergencije nadzora i nadzora specifičnog za pojedinu instituciju. Potonje je moćan alat za procjenu djelotvornosti nadzornih pristupa koji su uspostavljeni u različitim državama članicama i za omogućivanje neizravnog nadzornog tijela da prema potrebi pravodobno intervenira. ESB napominje da se u skladu s Uredbom o AMLA-i od financijskih nadzornih tijela zahtijeva da AMLA-i dostave informacije o neodabranim obveznicima samo u vrlo ograničenom broju slučajeva ([51]).

4.8. ESB bi želio podijeliti svoje iskustvo s uspostavom nadzora manje značajnih institucija u okviru SSM-a. Okvirom se utvrđuje mogućnost da ESB stvori kategorije manje značajnih institucija na temelju njihove rizičnosti i učinka te da od nacionalnih nadležnih tijela zatraži različite razine informacija (npr. ex ante obavijesti samo za prioritetne manje značajne institucije, dok su sve manje značajne institucije obuhvaćene godišnjim ex post izvješćivanjem i obavješćivanjem o financijskom pogoršanju). Tim se pristupom omogućuje da funkcija nadzora bude razmjerna i da se resursi usmjere na najkritičnije slučajeve. Godišnje izvješćivanje o minimalnom skupu informacija o svim manje značajnim institucijama korisno je i za izvršavanje nadzornih zadaća (npr. za horizontalna preispitivanja, procjenu situacija specifičnih za pojedinu instituciju ili uspostavu informiranog dijaloga s nacionalnim nadležnim tijelima). Osim toga, ESB je sudjelovao i u nekoliko izravnih nadzora manje značajnih institucija kako bi dodatno podržao izvršavanje svoje nadzorne funkcije.

4.9. U skladu s Uredbom o AMLA-i ([52]), financijska nadzorna tijela dužna su obavijestiti AMLA-u ako se situacija bilo kojeg neodabranog obveznika brzo i znatno pogorša. Budući da su ti kriteriji relativno uski i kumulativni, AMLA-u se ne bi obavješćivalo u slučaju kad se obvezniku koji nije odabran situacija znatno, ali ne brzo, pogoršava, ili u hitna situacijama koje zahtijevaju hitnu pozornost, ali bez brzog i znatnog pogoršanja (na primjer, ako su utvrđene znatne dugoročne povrede).

([47]) Vidi članak 30. Uredbe o AMLA-i.

([48]) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.)

([49]) Vidi članak 6. stavak 5. točku (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013 i članak 7. stavak 4. točku (b) Uredbe (EU) br. 806/2014.

([50]) Presuda Suda Europske unije od 13. lipnja 1958, *Meroni* protiv *High Authority*, C-9/56, ECLI:EU:C:1958:7; presuda Suda Europske unije od 14. svibnja 1981., *Romano*, C-98/80, ECLI:EU:C:1981:104; presuda Suda Europske unije od 12 srpnja 2005, *Alliance for Natural Health i ostali*, C-154/04 i C-155/04, ECLI:EU:C:2005:449; i presuda Suda Europske unije od 22. siječnja 2014., *Ujedinjena Kraljevina protiv Parlamenta i Vijeća*, C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18.

([51]) Vidi članke 29. i 30. Uredbe o AMLA-i.

([52]) Vidi članak 30. stavak 1. Uredbe o AMLA-i.

4.10. Upravni odbor za preispitivanja AMLA-e utvrđen je u Uredbi o AMLA-i ([53]) slično kao i Administrativni odbor za preispitivanja na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013. ESB napominje da osim tog modela postoje i drugi mogući pristupi, kao što je model koji se upotrebljava u EBA-i, ESMA-i, EIOPA-i i Jedinstvenom sanacijskom odboru, pri čemu žalbena tijela, među ostalim, donose odluke koje su obvezujuće za odgovarajuća tijela koja naknadno donose konačne revidirane odluke. Stoga bi za izradu rješenja koje je najprikladnije za AMLA-u mogla biti korisna usporedba iskustava stečenih u funkcioniranju svih modela.

4.11. Ako će nadzorna intervencija AMLA-e uključivati upute ili zahtjeve upućene nacionalnim tijelima, razlike u njihovim ovlastima i obvezama na temelju nacionalnih pravnih okvira koje proizlaze, među ostalim, iz nacionalnog upravnog prava, mogu biti važni čimbenici koje treba razmotriti. U takvim bi situacijama AMLA imala koristi od pomoći nacionalnih tijela pri analizi učinaka i ograničenja takvih uputa, uključujući moguću izvanugovornu odgovornost tijela uključenih u poduzimanje nadzornih aktivnosti. ESB razumije da bi takva pomoć bila obuhvaćena općim odredbama o suradnji sadržanima u Uredbi o AMLA-i ([54]).

5. Upravljačka struktura AMLA-e i mehanizmi kontinuiteta

5.1. Opći odbor AMLA-e imat će dva sastava – nadzornih sastav i sastav financijsko-obavještajnih jedinica ([55]). Opći odbor u nadzornom sastavu mora u svojstvu promatrača prihvatiti i predstavnika ESB-a kojeg imenuje Nadzorni odbor ESB-a i predstavnika svakog od europskih nadzornih tijela, ako se raspravlja o pitanjima u okviru njihove nadležnosti.

5.2. ESB pozdravlja tu odredbu jer će se njome olakšati potrebna interakcija između propisa i nadzora SPNFT-a i bonitetnih propisa i nadzora. ESB trenutačno, sa stajališta bonitetnog nadzora, pridonosi radu Stalnog odbora za SPNFT unutar EBA-e ([56]). ESB razumije da će njegova promatračka uloga u AMLA-i, kao praktično pitanje, zamijeniti njegovu postojeću ulogu promatrača u Stalnom odboru za SPNFT jer će potonji odbor prestati postojati ([57]). S tim u vezi, Uredbu o AMLA-i ([58]) trebalo bi izmijeniti tako da se odnosi na „predstavnika ESB-a", a ne na „predstavnika kojeg imenuje Nadzorni odbor ESB-a". ESB potvrđuje da se tekst koji se koristi u ovoj odredbi temelji na formulaciji koja se već koristi u Uredbi (EU) br. 1093/2010 ([59]). Međutim, uključivanje određenih tijela ESB-a u postupak imenovanja predstavnika ESB-a pitanje je ovlasti tih tijela koje su posebno određene Ugovorima, Statutom ESSB-a i ESB-a i Uredbom (EU) br. 1024/2013, a time i unutarnjeg ustrojstva ESB-a. Ne čini se primjerenim da se Uredba o AMLA-i upliće u unutarnju organizaciju ESB-a utvrđivanjem koje bi tijelo ESB-a trebalo biti odgovorno za imenovanje njegova predstavnika.

5.3. ESB nadalje pozdravlja činjenicu da će Opći odbor AMLA-e u sastav financijsko-obavještajnih jedinica uključivati i Europski ured za borbu protiv prijevara, Europol, Eurojust i Ured europskog javnog tužitelja te da Uredba o AMLA-i uključuje zahtjev da AMLA surađuje s tim tijelima Unije ([60]). Pojačana suradnja između financijsko-obavještajnih jedinica i tijela Unije s nadležnostima povezanima s kaznenim pravom, koju je AMLA trebala ostvariti, važan je korak posebno u borbi protiv organiziranog kriminala.

Kada ESB predlaže izmjenu predložene uredbe, konkretni prijedlozi izmjena navedeni su u posebnom tehničkom radnom dokumentu kojem je u tu svrhu priloženo obrazloženje. Tehnički radni dokument dostupan je na engleskom jeziku na EUR-Lexu.

([53]) Vidi članke od 60. do 63. Uredbe o AMLA-i.
([54]) Vidi članak 7. stavak 2. za sve situacije i članak 14. stavak 2. za nadzor odabranih obveznika.
([55]) Vidi članak 46. Uredbe o AMLA-i.
([56]) Vidi članak 9.a stavak 7. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
([57]) Vidi članak 86. Uredbe o AMLA-i (kojim se stavljaju izvan snage članci 9.a, 9.b i nekoliko drugih odredbi Uredbe (EU) br. 1093/2010).
([58]) Vidi članak 46. stavak 4. Uredbe o AMLA-i.
([59]) Vidi članak 9.a stavak 8. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
([60]) Vidi članak 80. Uredbe o AMLA-i.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 16. veljače 2022.

Predsjednica ESB-a
Christine LAGARDE

MIŠLJENJE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 16. veljače 2022.

o prijedlogu direktive i uredbe o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma

(CON/2022/5)

(2022/C 210/06)

Uvod i pravna osnova

Europska središnja banka (ESB) zaprimila je 8., 14. i 20. listopada 2021. zahtjeve Europskog parlamenta i Vijeća za davanje mišljenja o Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma ([1]) (dalje u tekstu „Uredba AMLR1") i Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o mehanizmima koje države članice trebaju uspostaviti radi sprečavanja korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2015/849 ([2]) (dalje u tekstu „Direktiva AMLD6").

Nadležnost ESB-a za davanje mišljenja utemeljena je na članku 127. stavku 4. i članku 282. stavku 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije jer predložena uredba i direktiva sadržavaju odredbe koje utječu na osnovnu zadaću Europskog sustava središnjih banaka (ESSB) da provodi monetarnu politiku Unije u skladu s člankom 127. stavkom 2. prvom alinejom Ugovora, osnovnu zadaću ESSB-a da promiče nesmetano funkcioniranje platnih sustava u skladu s člankom 127. stavkom 2. četvrtom alinejom Ugovora, zadaće ESB-a koje se odnose na bonitetni nadzor kreditnih institucija u skladu s člankom 127. stavkom 6. Ugovora, status euronovčanica kao zakonskog sredstva plaćanja u skladu s člankom 128. stavkom 1. Ugovora i doprinos ESSB-a stabilnosti financijskog sustava u skladu s člankom 127. stavkom 5. Ugovora. Upravno vijeće donijelo je ovo Mišljenje u skladu s prvom rečenicom članka 17. stavka 5. Poslovnika Europske središnje banke.

Opće napomene

1. Pregled i uvodne napomene

1.1. Ovo se mišljenje odnosi na Uredbu AMLR1 i Direktivu AMLD6, koje su dio paketa od četiri zakonodavna prijedloga koje je Europska komisija objavila 20. srpnja 2021. s ciljem jačanja pravila Unije o sprečavanju pranja novca borbi protiv financiranja terorizma (SPNFT). Zasebna mišljenja ESB-a odnose se na preostala dva zakonodavna prijedloga: (a) Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma i izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) 1094/2010, (EU) 1095/2010 ([3]) (dalje u tekstu „Uredba o AMLA-i") i (b) Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o informacijama koje se prilažu prijenosima novčanih sredstava i određene kriptoimovine (preinaka) ([4]).

([1]) COM(2021) 420 konačno.
([2]) COM(2021) 423 konačno.
([3]) COM(2021) 421 konačno.
([4]) COM(2021) 422 konačno.

1.2. ESB pozdravlja tu inicijativu. U skladu s prethodnim mišljenjima ESB-a o zakonodavnim prijedlozima povezanima sa SPNFT-om ([5]), ESB snažno podupire režim Unije kojim se osigurava da države članice, institucije i tijela Unije, kao i obveznici u Uniji, imaju učinkovite alate za suzbijanje zlouporabe financijskog sustava Unije za pranje novca i financiranje terorizma.

1.3. Okvir Unije za SPNFT utječe na zadaće koje obavlja ESB u području bonitetnog nadzora kreditnih institucija na temelju članka 127. stavka 6. Ugovora i Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 ([6]), kao i na zadaće iz članka 127. stavka 2. Ugovora koje su dio njegovih centralnobankarskih zadaća. Odnosi se i na ESB iz institucionalne perspektive.

1.4. Prvo, zadaća nadzora kreditnih institucija u vezi sa sprečavanjem korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma nije dodijeljena ESB-u.. To je isključeno člankom 127. stavkom 6. Ugovora, kojim se jasno ograničavaju zadaće koje se mogu dodijeliti ESB-u na zadaće bonitetnog nadzora. Međutim, važno je razmotriti ishode nadzora SPNFT-a u vezi s obavljanjem zadaća bonitetnog nadzora koji obavlja ESB. Posebno, rizik korištenja financijskog sustava za pranje novca ili financiranje terorizma važan je za bonitetne nadzorne odluke ESB-a u vezi sa stjecanjem kvalificiranih udjela u nadziranim subjektima, izdavanje i oduzimanje odobrenja za rad kreditnih institucija i procjene primjerenosti postojećih ili budućih menadžera nadziranih subjekata te za svakodnevni nadzor u kontekstu postupka nadzorne provjere i ocjene. Ozbiljne povrede zahtjeva u vezi sa SPNFT-om mogu negativno utjecati na ugled kreditne institucije i stoga predstavljati rizik za njezinu održivost. Takve povrede mogu dovesti i do izricanja značajnih administrativnih ili kaznenih sankcija nadziranim subjektima i njihovu osoblju. U određenim slučajevima, ozbiljne povrede zahtjeva u vezi sa SPNFT-om mogu izravno pokrenuti potrebu za oduzimanje odobrenja za rad kreditne institucije. Stoga su učinkovit nadzor SPNFT-a i razmjena informacija između bonitetnih nadzornih tijela i nadzornih tijela za SPNFT od ključne važnosti ([7]). Izmjene Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ([8]) i Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([9]) posljednjih godina, kao i rad europskih nadzornih tijela doveli su do uspostave postupaka za olakšavanje te razmjene informacija, koja je postala sastavni dio rada ESB-a povezanog s bonitetnim nadzorom kreditnih institucija.

1.5. Nadalje, ESB je u položaju da djeluje kao druga ugovorna strana nizu obveznika kada provodi tržišne operacije u okviru svojih centralnobankarskih zadaća. Na ESB se stoga primjenjuju postupcima dubinske analize stranke koje obveznici moraju provoditi u odnosu na svoje klijente u skladu s primjenjivim okvirima SPNFT-a.

([5]) Vidi Mišljenje CON/2005/2 Europske središnje banke od 4. veljače 2005. na zahtjev Vijeća Europske unije o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca, uključujući financiranje terorizma (COM(2004) 448 konačno) (SL C 40, 17.2.2005., str. 9.), Mišljenje CON/2013/32 Europske središnje banke od 17. svibnja 2013. o Prijedlogu direktive o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma i o Prijedlogu uredbe o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava (SL C 166, 12.6.2013., str. 2.), Mišljenje CON/2016/49 Europske središnje banke od 12. listopada 2016. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni Direktive 2009/101/EZ (SL C 459, 9.12.2016., str. 3.) i Mišljenje CON/2018/55 Europske središnje banke od 7. prosinca 2018. o izmijenjenom prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) i povezanih pravnih akata (SL C 37, 30.1.2019., str. 1.). Sva mišljenja ESB-a dostupna su na EUR-Lexu.

([6]) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

([7]) Vidi stavak 1.2 Mišljenja CON/2018/55.

([8]) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

([9]) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

Posebne napomene

2. Definicija obveznika

2.1. Uredba AMLR1 ([10]) sadržava popis obveznika za potrebe Uredbe AMLR1, Direktive AMLD6 i Uredbe o AMLA-i. U skladu s prethodnim direktivama o sprečavanju pranja novca ([11]) popis obveznika ne uključuje središnje banke. ESB napominje da središnje banke ne pripadaju niti jednoj kategoriji obveznika u okviru Uredbe AMLR1, kao što su kreditne institucije ili financijske institucije jer se ti pojmovi upotrebljavaju odvojeno od središnjih banaka u Ugovoru i Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke („Statut ESSB-a"). Nadalje, zakonodavni akti Unije kojima se uređuju djelatnosti kreditnih institucija i drugih sudionika na financijskim tržištima, na primjer Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([12]), Direktiva 2013/36/EU, Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([13]) i Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća ([14]) sadržavaju izričite odredbe kojima se pojašnjava da središnje banke nisu obuhvaćene njihovim područjem primjene. Budući da se okvirom Unije za SPNFT pomoću Uredbe AMLR1 prelazi na uredbu koja će se izravno primjenjivati u državama članicama, bilo bi korisno da suzakonodavci potvrde to shvaćanje statusa središnjih banaka ESSB-a, posebno u pogledu zadaća koje središnje banke obavljaju na temelju Ugovora. Što se tiče daljnjih aktivnosti koje mogu obavljati neke nacionalne središnje banke ESSB-a, ESB razumije da će države članice, ako smatraju da bi određene aktivnosti koje obavljaju neke nacionalne središnje banke, primjerice osiguravanje tekućih računa svojim članovima osoblja, trebale podlijegati istim zahtjevima kako su navedeni u Uredbi o AMLR1 ili odgovarajućoj podskupini tih zahtjeva, zadržati mogućnost da to postignu putem nacionalnog zakonodavstva.

3. Aspekti bonitetnog nadzora

3.1. *Definicije*

3.1.1. Uredba AMLR1 definira pojam „nadzorno tijelo" kao tijelo kojemu su povjerene odgovornosti čiji je cilj osigurati usklađenost obveznika sa zahtjevima iz Uredbe AMLR1 ([15]). Uredbom se također definira pojam „nadležno tijelo", koji uključuje, među ostalim, javno tijelo (*public authority*) s dodijeljenim odgovornostima za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma ([16]). Neke zadaće bonitetnog nadzora uključuju elemente povezane sa SPNFT-om ako se, međutim, bonitetna nadzorna tijela, uključujući ESB, moraju osloniti na procjene rizika od pranja novca/financiranja terorizma, utvrđivanje povreda zahtjeva u vezi sa SPNFT-om ili druge informacije koje dostavljaju nadzorna tijela za SPNFT. U skladu s time, Uredba o AMLA-i ([17]) oba tijela odgovorna za bonitetni nadzor na temelju Direktive 2013/36/EU i ESB, kada obavlja svoje zadaće u skladu s Uredbom (EU) br. 1024/2013, klasificira kao „tijela koja nisu tijela za SPNFT". ESB stoga shvaća da ni pojam „nadzorno tijelo" ni pojam „nadležno tijelo" u Uredbi AMLR1 ne bi trebao uključivati ESB ili druga bonitetna nadzorna tijela.

([10]) Vidi članak 3. Uredbe AMLR1.

([11]) Direktiva Vijeća 91/308/EEZ od 10. lipnja 1991. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca (SL L 166, 28.6.1991., str. 77.), Direktiva 2001/97/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o izmjeni Direktive Vijeća 91/308/EEZ o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca (SL L 344, 28.12.2001., str. 76.), Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma (SL L 309, 25.11.2005., str. 15.), Direktiva (EU) 2015/849 i Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU (SL L 156, 19.6.2018., str. 43.).

([12]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

([13]) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

([14]) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.).

([15]) Vidi članak 2. točku 32. Uredbe AMLR1.

([16]) Vidi članak 2. točku 31. Uredbe AMLR1.

([17]) Vidi članak 2. stavak 1. točku 5. Uredbe AMLR1.

3.2. *Funkcija praćenja usklađenosti unutar obveznika*

3.2.1. Uredba AMLR1 ([18]) definira dvije kategorije viših rukovoditelja kao odgovorne za usklađenost obveznika sa SPNFT-om: „voditelj praćenja usklađenosti" i „službenik za praćenje usklađenosti". Voditelj praćenja usklađenosti mora biti izvršni član upravnog odbora (ili jednakovrijednog upravljačkog tijela) obveznika i odgovoran je za provedbu politika, kontrola i procedura obveznika kako bi se osigurala usklađenost s Uredbom AMLR1 te za primanje informacija o značajnim ili materijalnim nedostatcima u takvim politikama, kontrolama i procedurama. Tom se odredbom razrađuje odredba koja je trenutačno utvrđena u Direktivi (EU) 2015/849 ([19]), koja sadrži pojam „uprava" (*management board*). Nova odredba predložena je u Uredbi AMLR1, koja se, kao uredba, neće prenijeti u nacionalne zakone upotrebom odgovarajućih pojmova koji postoje u tim zakonima. Stoga se predlaže da se umjesto pojma „upravni odbor" (*board of directors*) ili, ako nema odbora, jednakovrijedno „upravljačko tijelo" (*governing body*) koristi općenitiji pojam „upravljačko tijelo" (*management body*). Pojam „upravljačko tijelo" (*management body*) koristi se u više akata Unije kojima se uređuju aktivnosti kreditnih i financijskih institucija, kao što su Direktiva 2013/36/EU, Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([20]) (koja sadrži pojam „upravni, upravljački ili nadzorni organ" (*administrative, management or supervisory body*)), Direktiva 2014/65/EU i Uredba (EU) br. 600/2014 ([21]) te Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća ([22]) (u kojoj se najčešće koristi pojam „upravno ili upravljačko tijelo" (*administrative or management body*). Stoga bi se Uredba AMLR1 mogla izmijeniti kako bi se navelo da bi voditelj praćenja usklađenosti trebao biti izvršni član „upravljačkog tijela" (*management body*).

3.2.2. Uredba AMLR1 predviđa da voditelj praćenja usklađenosti mora redovito izvješćivati upravni odbor (*board of directors*) ili jednakovrijedno upravljačko tijelo (*governing body*). U matičnim društvima ta je osoba odgovorna i za nadzor politika, kontrola i procedura na razini grupe. Što se tiče kreditnih institucija, upravljačko tijelo (*management body*) zajednički donosi odluke i odgovorno je, među ostalim, za odobravanje i preispitivanje strategija i politika za preuzimanje, upravljanje, praćenje i ublažavanje rizika kojima je institucija izložena ili bi mogla biti izložena ([23]). Uredba AMLR1 stoga bi trebala pojasniti da imenovanje voditelja praćenja usklađenosti ne utječe na zajedničku odgovornost upravljačkog tijela (*management body*) u skladu s drugim aktima Unije.

3.2.3. Uredba AMLR1 ([24]) zahtijeva da službenika za praćenje usklađenosti imenuje upravni odbor (*board of directors*) ili upravljačko tijelo (*governing body*) nadziranog subjekta te da je odgovoran za svakodnevno funkcioniranje politika obveznika u vezi sa SPNFT-om, kao i za prijavljivanje sumnjivih transakcija financijsko-obavještajnoj jedinici. Službenik za praćenje usklađenosti bit će član višeg rukovodstva (*senior management*) obveznika ([25]). ESB razumije da će u kreditnim institucijama službenik za praćenje usklađenosti i voditelj praćenja usklađenosti biti dio funkcija unutarnje kontrole koje će se morati izvršavati u skladu s Direktivom 2013/36/EU, tumačenom u svjetlu primjenjivih smjernica Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) ([26]). To, između ostalog, podrazumijeva neovisnost voditelja praćenja usklađenosti i službenika za praćenje usklađenosti, ograničavanje spajanja njihovih funkcija s drugim funkcijama unutar kreditne institucije, dostatna sredstva za obavljanje njihovih funkcija i pristup upravljačkom tijelu (*management body*).

3.2.4. U Uredbi AMLR1 nadalje se navodi da, u pogledu obveznika koji podliježu provjerama višeg rukovodstva (*senior management*) u skladu s drugim aktima Unije, službenici za praćenje usklađenosti podliježu provjeri usklađenosti s tim zahtjevima. ESB razumije da se ta odredba odnosi samo na zahtjeve utvrđene u drugim aktima Unije i da se njome ne uspostavlja nikakav dodatni zahtjev za provjeru primjerenosti službenika za praćenje usklađenosti ili voditelja praćenja usklađenosti. To znači da se ta provjera provodi u skladu s tim drugim aktima Unije samo ako se u okviru drugih akata Unije već zahtijeva da službenik za praćenje usklađenosti ili voditelj praćenja usklađenosti budu podvrgnuti provjeri primjerenosti. Bilo bi preporučljivo pojasniti nekoliko praktičnih pravila za situacije u kojima provjeru primjerenosti službenika za praćenje usklađenosti ili voditelja praćenja usklađenosti provodi tijelo

([18]) Vidi članak 9. Uredbe AMLR1.
([19]) Vidi članak 46. stavak 4. Direktive (EU) 2015/849.
([20]) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).
([21]) Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).
([22]) Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društva (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).
([23]) Vidi članak 76. stavak 1. Direktive 2013/36/EU.
([24]) Vidi članak 9. stavak 3. Uredbe AMLR1.
([25]) Kako je definirano u članku 2. točki 28. Uredbe AMLR1.
([26]) Vidi osobito EBA-ine Smjernice o internom upravljanju sukladno Direktivi 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05). Dostupno na mrežnim stranicama EBA-e.

koje nije nadzorno tijelo za SPNFT. Prvo, trebalo bi osigurati da u takvoj situaciji odgovarajuća nadzorna tijela za SPNFT tom tijelu dostave sve potrebne informacije u okviru svoje nadzorne nadležnosti i prema potrebi surađuju s drugim tijelima za SPNFT. Na primjer, ako su bonitetna nadzorna tijela zadužena za provedbu procjene primjerenosti službenika za praćenje usklađenosti ili voditelja praćenja usklađenosti, obično će moći procijeniti neke od kriterija primjerenosti, kao što su ugled, poštenje i integritet dotične osobe. Međutim, kad je riječ o drugim kriterijima, kao što je ima li ta osoba odgovarajuće znanje, vještine i iskustvo za obavljanje funkcije službenika za praćenje usklađenosti ili voditelja praćenja usklađenosti, nadzorna tijela za SPNFT imala bi stručne spoznaje i potrebne informacije. Drugo, s obzirom na važnost informacija nadzornih tijela za SPNFT za provjeru primjerenosti i važnost voditelja praćenja usklađenosti i službenika za praćenje usklađenosti za nadležnost nadzornih tijela za SPNFT iz Uredbe AMLR1 ([27]), nadzorna tijela za SPNFT trebala bi imati mogućnost spriječiti osobu za koju smatraju da nema potrebno znanje, vještine i iskustvo da obavlja funkciju voditelja praćenja usklađenosti ili službenika za praćenje usklađenosti, čak i ako opću provjeru primjerenosti provodi drugo tijelo. Međutim, budući da se odabrani kandidati mogu imenovati za obavljanje više funkcija unutar obveznika, trebalo bi osigurati da negativno stajalište nadzornog tijela za SPNFT u pogledu funkcija voditelja praćenja usklađenosti ili službenika za praćenje usklađenosti ne utječe na mogućnost da tijelo odgovorno za opću provjeru primjerenosti donese pozitivnu odluku o odabranom kandidatu u odnosu na bilo koju drugu funkciju. U tu bi svrhu trebalo pojasniti i da se zadaće voditelja praćenja usklađenosti iz Uredbe AMLR1 ([28]) odnose samo na osiguravanje usklađenosti s Uredbom AMLR1. Treće, s obzirom na to da procjene primjerenosti podliježu strogim rokovima, trebalo bi navesti da se informacije nadzornog tijela za SPNFT za opću provjeru primjerenosti moraju dostaviti u odgovarajućem roku. U tom se pogledu predlaže i da se obuhvate situacije u kojima nadzorno tijelo za SPNFT ne dostavi procjenu u roku. Četvrto, budući da će se tijelo odgovorno za opću provjeru primjerenosti u potpunosti oslanjati na informacije nadzornog tijela za SPNFT u pogledu znanja, vještina i iskustva odabranog kandidata, predlaže se da procjena nadzornog tijela za SPNFT postane dio odluke tijela koje provodi opću provjeru primjerenosti. Peto, preporučuje se i da smjernice o suradnji u području SPNFT-a predviđene u Direktivi AMLD6 ([29]) uključe i praktične modalitete suradnje nadzornih tijela za SPNFT s ESB-om i nacionalnim nadležnim tijelima, kako su uređeni u Uredbi (EU) br. 1024/2013, u postupku provjere primjerenosti voditelja praćenja usklađenosti i službenika za praćenje usklađenosti, te da se u njima utvrde konkretni rokovi za dostavljanje informacija nadzornih tijela za SPNFT za provjeru primjerenosti.

3.3. *Ovlasti nadzornih tijela za SPNFT za izricanje administrativnih sankcija i mjera*

3.3.1. Direktivom AMLD6 utvrđuje se širok raspon administrativnih sankcija i mjera dostupnih nadzornim tijelima za SPNFT ([30]) koje se u nekim situacijama mogu podudarati ili dolaziti u sukob sa sankcijama i mjerama koje su izrekla druga nadzorna tijela, uključujući ESB kad obavlja svoje zadaće u skladu s Uredbom (EU) br. 1024/2013. Stoga se predlaže uspostava odgovarajućeg koordinacijskog mehanizma između nadzornih tijela za SPNFT i drugih predmetnih tijela, uključujući bonitetna nadzorna tijela. Takvim mehanizmima mogla bi se pružiti potpora tijelima u planiranju i izvršenju sankcija i mjera te izbjeći neželjeni sukobi u pogledu njihovih učinaka. Dugoročno će biti važno dodatno pojasniti praktične aspekte postupaka koordinacije pomoću smjernica (ili drugog regulatornog dokumenta) kako bi se osiguralo da predmetna tijela mogu poduzeti potrebne mjere u rokovima koji će često biti kratki i jasno utvrđeni u zakonodavstvu. To je važno i za suradnju u vezi s procjenama primjerenosti (vidi stavak 3.2.4). Nadalje, ako su tijelima za SPNFT i bonitetnim tijelima povjerene iste ili slične nadzorne ovlasti, smjernicama bi se trebalo osigurati da u svakom slučaju ovlasti izvršava tijelo koje je u najboljem položaju za njihovu primjenu u tom konkretnom slučaju. Budući da izrada takvih smjernica može zahtijevati suradnju između tijela za sprečavanje pranja novca i borbu protiv financiranja terorizma i EBA-e (a možda i Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala i Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), ESB je u svojem zasebnom mišljenju o Uredbi o AMLA-i predložio posebne odredbe kojima se olakšava suradnja tih tijela u pogledu razvoja regulatornih proizvoda.

([27]) Vidi članak 2. točku 32. Uredbe AMLR1.
([28]) Vidi članak 9. stavke 1. i 2. Uredbe AMLR1.
([29]) Vidi članak 52. točku (a) Direktive AMLD6.
([30]) Vidi članke od 39. do 41. Direktive AMLD6.

3.3.2. Ovlasti predložene nadzornim tijelima za SPNFT u Direktivi AMLD6 uključuju i ovlast za oduzimanje ili suspenziju odobrenja za rad obveznika i uvođenje privremene zabrane kojom se svakoj osobi koja obavlja upravljačke dužnosti u obvezniku zabranjuje obavljanje upravljačkih funkcija u obveznicima ([31]). Međutim, u mnogim slučajevima tijelo nadležno za izdavanje i oduzimanje odobrenja za rad različitim vrstama obveznika ili za donošenje odluka o primjerenosti članova njihovih upravljačkih tijela (*management bodies*) ili nositelja ključnih funkcija razlikuje se od nadzornog tijela za SPNFT. Osim toga, nadležnost za izdavanje i oduzimanje odobrenja za rad ili donošenje odluka o primjerenosti može se urediti zakonodavnim aktima koji nisu zakonodavstvo o SPNFT-u. Na primjer, izdavanje odobrenja za rad kreditnim institucijama u Uniji uređeno je prvenstveno Direktivom 2013/36/EU, a za kreditne institucije osnovane u državama članicama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu ESB-u je povjerena isključiva nadležnost za izdavanje i oduzimanje odobrenja za rad. Nadalje, ti zakonodavni akti ne priznaju mogućnost suspenzije odobrenja za rad: to je slučaj, na primjer u Direktivi 2013/36/EU. ESB napominje da su te odredbe trenutačno sadržane u Direktivi (EU) 2015/849 i da, kad je riječ o nekim obveznicima, nadzorna tijela za SPNFT mogu imati ovlast za izdavanje i oduzimanje odobrenja za rad. Međutim, kako bi se uvažilo da u nekim situacijama isključivu ovlast za oduzimanje odobrenja obveznicima izvršavaju tijela koja nisu nadzorna tijela za SPNFT te kako bi se izbjeglo udvostručavanje nadzornih ovlasti u drugim situacijama, trebalo bi pojasniti da, ako ovlast za oduzimanje odobrenja za rad ili za poduzimanje drugih mjera u pogledu odobrenja za rad obveznika ima drugo tijelo, nadzorna tijela za SPNFT imaju samo mogućnost predlaganja oduzimanja odobrenja za rad ili druge mjere, u odnosu na odobrenje za rad, tijelu nadležnom za poduzimanje takve mjere. Slično tome, ako su odluke o primjerenosti članova upravljačkog tijela (*management body*) ili nositelja ključnih funkcija u nadležnosti drugog tijela, u Direktivi AMLD6 trebalo bi odrediti da nadzorna tijela za SPNFT imaju ovlast predlagati donošenje odluke tijelu nadležnom za poduzimanje takvih mjera. Ta bi formulacija također bila usklađenija s tekstom koji je Komisija predložila u Uredbi o AMLA-i ([32]).

3.3.3. U Direktivi AMLD6 utvrđuje se da se administrativne mjere osim sankcija mogu izreći u slučaju utvrđenih povreda koje se ne smatraju dovoljno ozbiljnima da bi se za njih kaznilo administrativnom sankcijom ([33]). Međutim, neke od administrativnih mjera navedenih u Direktivi AMLD6 mogle bi imati ozbiljniji učinak na obveznika od administrativnih sankcija. Ograničavanjem administrativnih mjera koje nisu sankcije na manje ozbiljne povrede mogla bi se ograničiti tijela za SPNFT u odabiru najprikladnijeg nadzornog odgovora na povrede zahtjeva iz Uredbe AMLR1. Stoga se predlaže da se ta formulacija ukloni iz Direktive AMLD6. Moglo bi se razmotriti i usklađivanje formulacija iz članka 41. stavka 1. Direktive AMLD6 i članka 20. stavka 1. Uredbe o AMLA-i. Iako se prethodnom odredbom zahtijeva da nadzorna tijela za SPNFT imaju ovlasti koje su tamo navedene kada utvrde povrede Uredbe AMLR1, potonja je odredba šira i njome se predviđa da će AMLA imati nadzorne ovlasti i u slučajevima mogućih povreda Uredbe AMLR1 i u situacijama u kojima se aranžmanima koje provodi odabrani obveznik ne osigurava dobro upravljanje njegovim rizicima. Kad se te odredbe usklade, trebalo bi dodatno pojasniti da se, kada su nadzorne ovlasti u skladu s Direktivom AMLD6 i Uredbom o AMLA-i povezane s tim da postoje nedostaci u upravljanju rizicima od strane obveznika, to odnosi samo na rizike od pranja novca / financiranja terorizma, a ne na druge rizike, kako bi se mogući sukobi s bonitetnim zakonodavstvom sveli na najmanju moguću mjeru.

3.4. *Suradnja i razmjena informacija među tijelima*

3.4.1. U Direktivi AMLD6 utvrđuju se obveze čuvanja poslovne tajne nadzornih tijela za SPNFT u kreditnim i financijskim institucijama (dalje u tekstu zajedno „financijska nadzorna tijela za SPNFT") te se uvode izuzeća u skladu s kojima će financijska nadzorna tijela za SPNFT biti ovlaštena za dostavljanje povjerljivih informacija drugim tijelima ([34]). Čini se da se tim odredbama ne odobrava razmjena povjerljivih informacija s više vrsta tijela, iako bi takva razmjena mogla biti potrebna u praksi. Na primjer, dok se Direktivom AMLD6 zahtijeva od nadzornih tijela za SPNFT da surađuju s nadležnim tijelima ([35]) i poreznim tijelima ([36]), čini se da odobrenje za dostavljanje povjerljivih

([31]) Vidi članak 41. stavak 1. točke (e) i (f) Direktive AMLD6.

([32]) Vidi članak 20. stavak 2. točku i. Uredbe o AMLA-i u kojoj se navodi da tijelo za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma ima ovlast „predložiti oduzimanje odobrenja za rad odabranog obveznika tijelu koje je izdalo takvo odobrenje."

([33]) Vidi članak 41. stavak 1. Direktive AMLD6.

([34]) Vidi posebno članke 50. i 51. Direktive AMLD6.

([35]) Pojam „nadležna tijela" definiran je u članku 2. točki 31. Uredbe AMLR1 i uključuje (a) financijsko-obavještajnu jedinicu; (b) nadzorno tijelo za SPNFT koje je javno tijelo (*public body*) ili javno nadležno tijelo (*public authority*) koje nadzire samoregulatorna tijela; (c) javno tijelo (*pubilc authority*) koje ima funkciju istrage ili kaznenog progona pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela ili financiranja terorizma ili funkciju praćenja, pljenidbe ili zamrzavanja i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelom; (d) javno tijelo (*pubilc authority*) odgovorno za suzbijanje pranja novca ili financiranja terorizma.

([36]) Vidi članak 45. Direktive AMLD6.

informacija tim tijelima ovisi o tome hoće li države članice dopustiti takvu razmjenu ([37]). Kako bi popis izuzeća od opće obveze čuvanja poslovne tajne u skladu s Direktivom AMLD6 ([38]) bio sveobuhvatniji, mogla bi se provesti anketa među nadzornim tijelima za SPNFT kako bi se utvrdile vrste tijela s kojima u praksi razmjenjuju povjerljive informacije (ili s kojima ih trebaju razmjenjivati). Osim toga, mogle bi se razmotriti moguće interakcije s drugim tijelima na temelju predložene uredbe o tržištima kriptoimovine ([39]) (dalje u tekstu „predložena uredba o MiCA-i"). Nadalje, čini se da Direktiva AMLD6 ne uspostavlja obvezu čuvanja poslovne tajne za nadzorna tijela za SPNFT koji nadziru obveznike koji nisu kreditne ili financijske institucije (dalje u tekstu zajedno „nefinancijska nadzorna tijela za SPNFT"). Nije jasno mogu li u takvoj situaciji financijska i nefinancijska nadzorna tijela za SPNFT učinkovito surađivati međusobno i s drugim tijelima.

3.4.2. Direktivom AMLD6 zahtijeva se da se na razmjenu informacija između bonitetnih i financijskih nadzornih tijela za SPNFT primjenjuju zahtjevi u vezi s čuvanjem poslovne tajne utvrđeni u Direktivi AMLD6 ([40]). Budući da je sustav čuvanja poslovne tajne koji se primjenjuje na bonitetna nadzorna tijela uređen drugim aktima Unije, kao što je Direktiva 2013/36/EU u pogledu bonitetnih nadzornih tijela kreditnih institucija, predlaže se da se odgovarajuće odredbe Direktive AMLD6 izmijene tako da obuhvaćaju i istovjetne zahtjeve za čuvanje poslovne tajne. Nadalje, predlaže se da se taj zahtjev primjenjuje i na razmjenu informacija s drugim tijelima navedenima u Direktivi AMLD6 ([41]), kako bi se osiguralo dosljedno postupanje s razmijenjenim informacijama, bez obzira na to koja su tijela uključena u razmjenu. Te bi izmjene bile u skladu s rješenjem predloženim u drugim odredbama Direktive AMLD6 ([42]) koje je zakonodavac usvojio u Direktivi 2013/36/EU ([43]).

3.4.3. Čini se da se da Direktiva AMLD6 ne ovlašćuje nadzorna tijela za SPNFT da dijele informacije sa središnjim bankama ([44]). Informacije da nadzorno tijelo za SPNFT namjerava izreći značajnu administrativnu sankciju kreditnoj instituciji ([45]) ili predložiti oduzimanje odobrenja za rad u skladu s Direktivom AMLD6 ([46]) mogle bi biti važne informacije za središnju banku. Predlaže se da se u Direktivu AMLD6 doda odgovarajuće odobrenje za razmjenu informacija, barem za financijska nadzorna tijela za SPNFT. Također bi trebalo pojasniti da središnje banke mogu upotrijebiti primljene informacije za obavljanje svojih zadaća.

3.4.4. Čini se da Direktiva AMLD6 ne dopušta nefinancijskim nadzornim tijelima za SPNFT da razmjenjuju povjerljive informacije s bonitetnim nadzornim tijelima kreditnih i financijskih institucija. Takva razmjena može biti opravdana kad obveznici koji nisu kreditne ili financijske institucije, kao što su davatelji hipotekarnih ili potrošačkih kredita ([47]), čine dio grupe koja uključuje i kreditne ili financijske institucije. Stoga se predlaže dodavanje takvog odobrenja.

3.5. *Provedba dubinske analize stranke u situacijama u kojima je utvrđeno da institucija propada ili je vjerojatno da će propasti*

3.5.1. Uredbom AMLR1 zahtijeva se da se, kad je riječ o kreditnim institucijama, provođenje dubinske analize stranke mora provoditi pod nadzorom nadzornih tijela za SPNFT u trenutku kada je utvrđeno da institucija propada ili je vjerojatno da će propasti u skladu s Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([48]) ili kada su depoziti

([37]) Vidi članak 51. stavak 2. Direktive AMLD6.
([38]) Vidi poglavlje V. Direktive AMLD6.
([39]) Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o tržištima kriptoimovine i izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 (COM(2020) 593 konačno).
([40]) Vidi članak 50. stavak 2. posljednji podstavak Direktive AMLD6.
([41]) Vidi članak 50. stavak 2. Direktive AMLD6.
([42]) Vidi članak 51. stavke 1. i 2. Direktive AMLD6.
([43]) Vidi, na primjer, članak 56. Direktive 2013/36/EU
([44]) Vidi članke 50. i 51. Direktive AMLD6.
([45]) Vidi članak 40. Direktive AMLD6.
([46]) Vidi članak 41. stavak 1. točku (e) Direktive AMLD6.
([47]) Vidi članak 3. stavak 3. točku (k) Uredbe AMLR1.
([48]) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.)

nedostupni u skladu s Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([49]). U takvim slučajevima nadzorna tijela odlučuju o intenzitetu i opsegu takve dubinske analize stranke uzimajući u obzir posebne okolnosti kreditne institucije ([50]). Provedba takvog postupka u odnosu na sve ili znatan dio klijenata institucije može biti relativno opterećujuća i potrajati znatno vrijeme, posebno ako kreditna institucija nije prikupila relevantne informacije od svojih klijenata. Stoga se predlaže da se navede da bi se takva dubinska analiza stranke trebala provoditi samo ako je to potrebno.

4. **Ograničenje plaćanja u gotovini**

4.1. Uredba AMLR1 uvodi zabranu osobama koje trguju robom i pružaju usluge prihvaćanja ili izvršavanja plaćanja u gotovini u iznosu većem od 10 000 EUR ili jednakovrijednog iznosa u drugim valutama. Ona također državama članicama omogućuje zadržavanje nižih ograničenja ili, nakon savjetovanja s ESB-om, donošenje nižih ograničenja ([51]). Usvajanjem ove odredbe isključit će se upotreba euronovčanica za transakcije između potrošača i poduzeća te transakcije među poduzećima iznad navedenog praga.

4.2. Na temelju Ugovora, ESB ima isključivo pravo odobriti izdavanje euronovčanica u Uniji ([52]). Euronovčanice koje izdaju ESB i nacionalne središnje banke europodručja jedine su novčanice sa statusom zakonskog sredstva plaćanja u europodručju ([53]). Stoga bi, predviđenom zabranom, upotreba jedinog sredstva plaćanja sa statusom zakonskog sredstva plaćanja utvrđenog primarnim pravom, postala nezakonita iznad navedenog praga. Zakonodavac Unije mora provjeriti da ta zabrana neopravdano ne utječe na temeljno pravo na vlasništvo kako je predviđeno u članku 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ([54]). U tom kontekstu ESB napominje da pravo na vlasništvo nije neograničeno pravo, nego može podlijegati ograničenjima u javnom interesu te u slučajevima i pod uvjetima predviđenima zakonom. U prethodnim mišljenjima ESB je prepoznao da je borba protiv pranja novca u javnom interesu ([55]). Važno je da se takva ograničenja temelje na dokazima i da budu u skladu s načelom proporcionalnosti, tj. da su prikladna za postizanje legitimnog cilja i da ne nadilaze ono što je potrebno za postizanje tog cilja ([56]).

4.3. Sud Europske unije razmatrao je pojam „zakonsko sredstvo plaćanja". Konkretno, Sud Europske unije pojasnio je da pojam „zakonsko sredstvo plaćanja" nominiranog u novčanoj jedinici znači da se to sredstvo plaćanja ne može odbiti prilikom namire duga nominiranog u istoj novčanoj jedinici, po njegovoj punoj vrijednosti, s učinkom ispunjenja duga ([57]). Pri pojašnjenju pojma „zakonsko sredstvo plaćanja" u skladu s pravom Unije Sud Europske unije uzeo je u obzir Preporuku Komisije 2010/191/EU ([58]), koja daje korisne smjernice za tumačenje odgovarajućih odredbi prava Unije. U točki 1. Preporuke 2010/191/EU navodi se da, kad postoji obveza plaćanja, za euronovčanice i eurokovanice kao zakonsko sredstvo plaćanja trebalo bi važiti sljedeće (a) obvezno prihvaćanje tih novčanica i kovanica; (b) njihovo prihvaćanje po punoj nominalnoj vrijednosti i (c) njihovu sposobnost za namirenje obveza plaćanja. Prema mišljenju Suda Europske unije, to pokazuje da pojam „zakonsko sredstvo plaćanja" obuhvaća, među ostalim, načelnu obvezu prihvaćanja novčanica i kovanica nominiranih u eurima u svrhu plaćanja ([59]).

([49]) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.)
([50]) Vidi članak 15. stavak 4. Uredbe AMLR1.
([51]) Vidi članak 59. Uredbe AMLR1.
([52]) Članak 128. stavak 1. prva rečenica Ugovora i članak 16. prva rečenica Statuta ESSB-a.
([53]) Članak 128. stavak 1. treća rečenica Ugovora i članak 16. treća rečenica Statuta ESSB-a.
([54]) Povelja o temeljnim pravima Europske unije (SL C 326, 26.10.2012., str. 391.).
([55]) Vidi Mišljenje CON/2014/37, Mišljenje CON/2017/18 i Mišljenje CON/2019/4.
([56]) Vidi presudu Suda Europske unije od 26. siječnja 2021., *Hessischer Rundfunk*, spojeni predmeti C-422/19 i C-423/19, EU:C:2021:63, stavci od 69 do 70.
([57]) Vidi presudu Suda Europske unije od 26. siječnja 2021., *Hessischer Rundfunk*, spojeni predmeti C-422/19 i C-423/19, EU:C:2021:63, stavak 46.
([58]) Preporuka Komisije 2010/191/EU od 22. ožujka 2010. o području primjene i učincima euronovčanica i eurokovanica kao zakonskog sredstva plaćanja (SL L 83, 30.3.2010., str. 70.).
([59]) Vidi presudu Suda Europske unije od 26. siječnja 2021., *Hessischer Rundfunk*, spojeni predmeti C-422/19 i C-423/19, EU:C:2021:63, stavci od 46 do 49.

4.4. Međutim, Sud Europske unije dodatno je pojasnio da status zakonskog sredstva plaćanja zahtijeva samo prihvaćanje novčanica nominiranih u eurima kao sredstva plaćanja, a ne apsolutnog prihvaćanja. Konkretno, status euronovčanica kao zakonskog sredstva plaćanja ne sprečava državu članicu da, izvršavajući svoje ovlasti, na temelju legitimnog javnog interesa uvede odstupanje od općeg pravila o prihvaćanju euronovčanica za namiru obveza plaćanja, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti ([60]). Iako se presuda Suda Europske unije u konkretnom slučaju odnosila na mjeru koju je uvela država članica, ESB smatra da se isto obrazloženje primjenjuje na mjere koje Unija uvodi pri izvršavanju svojih ovlasti.

4.5. Uvjeti koje je Sud Europske unije utvrdio za ograničavanje statusa euronovčanica kao zakonskog sredstva plaćanja naročito zahtijevaju (a) da mjera nema cilj ili učinak uspostavljanja pravnih pravila kojima se uređuje status euronovčanica kao zakonskog sredstva plaćanja; (b) da ne vodi, u pravu ili u stvarnosti, do ukidanja tih novčanica, posebno dovodeći u pitanje, kao općenito pravilo, ispunjavanje obveza plaćanja u gotovini; (c) da je donijeta radi javnog interesa; (d) da je ograničavanje plaćanja u gotovini, koje je predviđeno zakonodavstvom, primjereno za ostvarenje cilja od javnog interesa; i (e) da ne ide iznad onoga što je potrebno kako bi se postigao taj cilj ([61]).

4.6. ESB napominje da članak 59. Uredbe AMLR1 nema ni cilj ni učinak uspostave pravnih pravila kojima se uređuje status euronovčanica kao zakonskog sredstva plaćanja. ESB nadalje pozdravlja činjenicu da, unatoč tome što ne postoji analiza ili procjena učinka, prag za predviđenu zabranu transakcija između potrošača i poduzeća te transakcija među poduzećima treba biti dovoljno visok kako bi se izbjegao stvaran učinak koji bi doveo do ukidanja euronovčanica. De facto ukidanje euronovčanica može se dogoditi, između ostalog, ako su pragovi tako niski da bi ugrozili gospodarsku održivost gotovine kao općeg i široko prihvaćenog sredstva plaćanja i ugrozili funkcioniranje gotovinskog ciklusa, što u konačnici utječe i na transakcije ispod praga. ESB u tom kontekstu primjećuje da gotovina i dalje ima važnu ulogu u društvu te da su ESB i nacionalne središnje banke europodručja i dalje predani očuvanju njezina postojanja, široke opće dostupnosti i upotrebljivosti kao sredstva plaćanja i pohrane vrijednosti. Stoga bi sva takva ograničenja gotovinskih plaćanja i njihove ciljeve, tijela Unije i nadležna nacionalna tijela trebala pažljivo objasniti široj javnosti odgovarajućim komunikacijskim mjerama kako bi se održalo povjerenje javnosti u gotovinu eura kao valjanog, zakonitog i pouzdanog sredstva plaćanja. Preporučuje se da te komunikacijske mjere uključuju i razmatranja manje ograničavajućih mjera, kao što je obveza obavješćivanja o transakcijama iznad određenog praga, te o razlozima zbog kojih se one smatraju manje učinkovitima.

4.7. Mogućnost plaćanja u gotovini i dalje je posebno važna za one koji zbog različitih legitimnih razloga preferiraju upotrebu gotovine umjesto drugih platnih instrumenata ili nemaju pristup bankarskom sustavu i elektroničkim sredstvima plaćanja. Gotovina je općenito korisna i cijenjena kao platni instrument jer omogućuje neovisna plaćanja i osigurava zaštitu podataka i privatnost. Nadalje, široko je prihvaćena, brza i olakšava kontrolu nad potrošnjom platitelja. Nadalje, to je trenutačno jedini platni instrument koji građanima omogućuje namiru transakcije u novcu središnje banke koja se također trenutačno namiruje ([62]), bez posrednika i bez dodatnih troškova. Za namiru platne transakcije u gotovini nije potrebno ni korištenje usluga koje pruža jedna ili više trećih strana, kao ni dostupnost tehničke opreme za izvršenje prijenosa vrijednosti s platitelja na primatelja plaćanja. Gotovina stoga ima i funkciju zamjenskog rješenja kad su mogućnosti elektroničkog plaćanja privremeno nedostupne, primjerice zbog pada elektroničkih sustava za odobrenje i obradu plaćanja. Trenutačno se sva bezgotovinska plaćanja oslanjaju na usluge koje pružaju poslovni subjekti koji naplaćuju naknade za pojedinačne platne transakcije. U tom kontekstu ESB napominje da je 2020. donesen novi paket Unije o digitalnim financijama. Taj paket uključuje strategiju za plaćanja malih vrijednosti, čiji je cilj osigurati sigurna, brza i pouzdana domaća paneuropska rješenja za plaćanje za građane i poduzeća iz EU-a te strategiju za digitalne financije čiji je cilj učiniti europske financijske usluge prilagođenijima digitalizaciji uz zadržavanje vrlo visokih standarda privatnosti i zaštite podataka u skladu sa strategijom Komisije u odnosu na podatke. Na zakonodavcu je Unije da uskladi ograničenja plaćanja u gotovini s budućom dostupnošću paneuropskih rješenja za plaćanje kojima se jamče visoke razine privatnosti i zaštite podataka kako bi se ispunio uvjet da su dostupna druga potpuno jednakovrijedna zakonita sredstva za namiru novčanih dugova.

([60]) Vidi presudu Suda Europske unije od 26. siječnja 2021., *Hessischer Rundfunk*, spojeni predmeti C-422/19 i C-423/19, EU:C:2021:63, stavak 67.

([61]) Vidi presudu Suda Europske unije od 26. siječnja 2021., *Hessischer Rundfunk*, spojeni predmeti C-422/19 i C-423/19, EU:C:2021:63, stavak 78.

([62]) Vidi stavak 2.4 Mišljenja CON/2017/8, stavak 2.1 Mišljenja CON/2019/41, stavak 9.2.1. Mišljenja CON/2020/13, stavak 2.3 Mišljenja CON/2020/21 i stavak 7.2.1 Mišljenja CON/2021/9.

4.8. Što se tiče proporcionalnosti ograničenja statusa euronovčanica kao zakonskog sredstva plaćanja, Sud Europske unije zahtijeva ne samo da je mjera prikladna za ostvarenje željenog cilja od javnog interesa, nego i da ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja. ESB je u svojim ranijim mišljenjima dao dodatne smjernice o tome jesu li nacionalna ograničenja statusa euronovčanica kao zakonskog sredstva plaćanja proporcionalna. Konkretno, ESB je istaknuo da bi, što je ograničenje šire i općenitije, trebalo biti strože tumačenje zahtjeva da ograničenje bude proporcionalno cilju koji se želi postići. Pri razmatranju je li ograničenje proporcionalno, uvijek bi trebalo uzeti u obzir njegov negativan učinak i mogućnost donošenja alternativnih mjera kojima bi se ispunio odgovarajući cilj i koje bi imale manje negativan učinak ([63]).

4.9. U ovom kontekstu ESB primjećuje da bi zabrana koja se uvodi Uredbom AMLR1 bila apsolutna. Ona ne slijedi pristup koji se temelji na riziku koji se dosad primjenjivao u okviru SPNFT-a, već utječe na sve građane Unije i putnike u Uniju. Međutim, Sud Europske unije naglasio je da zakonita alternativna sredstvu plaćanja mora biti lako dostupna svima koji su obveznici plaćanja ([64]) te su stoga potrebna izuzeća ako to nije slučaj. U ovoj fazi, zakonodavac nije, posebno, predložio uključivanje iznimaka u Uredbu AMLR1 kako bi se obuhvatili slučajevi u kojima alternativna sredstva plaćanja ne bi bila dostupna, na primjer zbog prekida napajanja ili drugih padova elektroničkih platnih sustava. ESB želi potaknuti uključivanje takvih izmjena kako bi se povećala proporcionalnost planirane mjere i predvidjele potrebne iznimke u situacijama u kojima nisu dostupna druga sredstva plaćanja za izvršenje neposrednih osobnih plaćanja. Takve iznimke mogle bi se dopuniti zahtjevom da se sljedivost platne transakcije izvršene u euronovčanicama utvrdi na način usporediv s alternativnim sredstvima plaćanja, primjerice ispunjavanjem jasne dokumentacije i/ili obvezom izvješćivanja.

4.10. Uredbom AMLR1 zahtijeva se od Komisije da, tri godine od datuma početka njezine primjene, Europskom parlamentu i Vijeću podnese izvješće u kojem procjenjuje potrebu za daljnjim snižavanjem ograničenja za velika plaćanja u gotovini i proporcionalnost tog smanjenja ([65]). Prvo, čini se korisnim uskladiti rokove iz članaka 62. i 63. Uredbe AMLR1 i predvidjeti prvo preispitivanje samo pet godina od datuma početka primjene ove Uredbe kako bi se omogućilo dovoljno dugo razdoblje u kojem je dostupno i izvješće o primjeni Uredbe. U tom kontekstu ESB naglašava da bi Komisija za svako planirano preispitivanje trebala pružiti pouzdana istraživanja i empirijske dokaze o učinku ograničenja plaćanja u gotovini i njihovoj učinkovitosti u postizanju željenih ciljeva. Nadalje, takvi empirijski dokazi ne bi automatski doveli do potrebe za daljnjim snižavanjem ograničenja plaćanja u gotovini. Stoga bi trebalo revidirati opseg preispitivanja koje se zahtijeva od Komisije kako bi se procijenila potreba za prilagodbom ograničenja gotovine i njihova razmjernost, umjesto da se to preispitivanje provodi isključivo iz perspektive njihova daljnjeg smanjenja.

5. **Čimbenici rizika za dubinsku analizu stranke**

5.1. Uredbom AMLR1 utvrđuje se netaksativan popis čimbenika i vrsta dokaza koji upućuju na potencijalno niži rizik za potrebe postupaka dubinske analize stranke koje provode obveznici u odnosu na svoje klijente ([66]). Popis uključuje i „javne uprave i poduzeća" (*public administrations and enterprises*). Predlaže se da se pojasni da pojam javne uprave (*public administrations*) obuhvaća i javna tijela i javna nadležna tijela (*public authorities and bodies*) te središnje banke. U Direktivi 2005/60/EZ ([67]), odnosno u trećoj Direktivi AML koristi se pojam „tijela javne vlasti" (*public authorities*). U Direktivi Komisije 2006/70/EZ ([68]), kojom je provedena treća Direktiva AML, koristi se pojam „javne vlasti i javna tijela" (*public authorities and public bodies*). U Direktivi (EU) 2015/849, četvrtoj Direktivi AML, koristi se pojam „javne uprave ili poduzeća" (*public administrations or enterprises*) ([69]). Prema iskustvu ESB-a, većina drugih ugovornih strana ESB-a shvaća da ti pojmovi uključuju središnje banke. Međutim, kako bi se izbjegla sumnja, predlaže se pojašnjenje formulacije.

([63]) Vidi stavak 2.7 Mišljenja CON/2017/8.
([64]) Vidi presudu Suda Europske unije od 26. siječnja 2021., *Hessischer Rundfunk*, spojeni predmeti C-422/19 i C-423/19, EU:C:2021:63, stavak 77.
([65]) Vidi članak 63. točku (b) Uredbe AMLR1.
([66]) Vidi Prilog II. Uredbi AMLR1.
([67]) Vidi članak 11. stavak 2. točku (c) Direktive 2005/60/EZ.
([68]) Vidi članak 3. Direktiva Komisije 2006/70/EZ od 1. kolovoza 2006. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s definicijom „politički izložene osobe" i tehničkim kriterijima za postupke pojednostavljene temeljite identifikacije stranaka i za oslobođenje na temelju financijske djelatnosti koja se provodila povremeno ili u vrlo ograničenom opsegu (SL L 214, 4.8.2006., str. 29.).
([69]) Vidi Prilog II. stavak 1. točku (b) Direktive (EU) 2015/849.

6. **Definicija kriptoimovine**

6.1. Uredbom AMLR1 zamjenjuje se pojam „virtualne valute", koji je u Direktivu (EU) 2015/849 uveden Direktivom (EU) 2018/843 ([70]), izrazom „kriptoimovina". ESB pozdravlja tu promjenu jer bi pojam „virtualne valute" mogao dovesti do pogrešnog shvaćanja prirode tih vrsta imovine koje nisu valute.

6.2. ESB također razumije da je cilj uključivanja kategorije pružatelja usluga povezanih s kriptoimovinom u područje primjene predložene uredbe usklađivanje okvira Unije za SPNFT s izmijenjenim preporukama Radne skupine za financijsko djelovanje (FATF). Međutim, u tom pogledu nije jasno jesu li sve vrste virtualne imovine, kako je definirana u Preporukama FATF-a, obuhvaćene definicijom kriptoimovine iz Uredbe AMLR1. U Preporukama FATF-a virtualna imovina definirana je kao „digitalno predstavljanje vrijednosti kojom se može digitalno trgovati ili se može prenositi i koja se može upotrijebiti za potrebe plaćanja ili ulaganja. Virtualna imovina ne uključuje digitalne prikaze fiducijarnih valuta, vrijednosnih papira i druge financijske imovine koji su već obuhvaćeni drugdje u Preporukama FATF-a ([71]). Uredba AMLR1 preuzima definiciju kriptoimovine ([72]), koja je uvedena u predloženu uredbu o MiCA i u kojoj se navodi da ‚kriptoimovina' znači digitalni prikaz vrijednosti ili prava koji se mogu prenijeti i pohraniti elektroničkim putem s pomoću tehnologije decentraliziranog vođenja evidencije transakcija ili slične tehnologije" ([73]). Stoga je definicija FATF-a tehnološki neutralna, dok je definicija iz Uredbe AMLR1 ograničena na virtualnu imovinu koja se temelji na tehnologiji decentraliziranog vođenja evidencije transakcija ili sličnoj tehnologiji. Čini se barem teoretski mogućim da se virtualna imovina može temeljiti i na drugoj tehnologiji, u kojem se slučaju čini da nije obuhvaćena Uredbom AMLR1.

6.3. Ako suzakonodavci razmotre širu, tehnološki neutralnu definiciju kako bi se osigurala usklađenost okvira Unije s Preporukama FATF-a, trebalo bi donijeti političke odluke i u pogledu digitalnog prikazivanja vrijednosti koje bi možda trebalo izuzeti iz područja primjene Uredbe AMLR1.

Kada ESB predlaže izmjenu predložene direktive ili uredbe, konkretni prijedlozi izmjena navedeni su u posebnom tehničkom radnom dokumentu kojem je u tu svrhu priloženo obrazloženje. Tehnički radni dokument dostupan je na engleskom jeziku na EUR-Lexu.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 16. veljače 2022.

Predsjednica ESB-a
Christine LAGARDE

([70]) Vidi članak 1. stavak 2. točku (d) Direktive (EU) 2018/843.
([71]) Vidi stranicu 130. Preporuka FATF-a. Dostupno na mrežnim stranicama FATF-a https://www.fatf-gafi.org/
([72]) Vidi članak 2. točku 13. Uredbe AMLR1.
([73]) Vidi članak 2. stavak 3. predložene uredbe o MiCA-i.

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

EUROPSKA KOMISIJA

Tečajna lista eura [1]

24. svibnja 2022.

(2022/C 210/07)

1 euro =

	Valuta	Tečaj		Valuta	Tečaj
USD	američki dolar	1,0720	CAD	kanadski dolar	1,3714
JPY	japanski jen	136,49	HKD	hongkonški dolar	8,4143
DKK	danska kruna	7,4411	NZD	novozelandski dolar	1,6656
GBP	funta sterlinga	0,85750	SGD	singapurski dolar	1,4722
SEK	švedska kruna	10,5013	KRW	južnokorejski von	1 353,65
CHF	švicarski franak	1,0334	ZAR	južnoafrički rand	16,7814
ISK	islandska kruna	139,30	CNY	kineski renminbi-juan	7,1449
NOK	norveška kruna	10,2890	HRK	hrvatska kuna	7,5285
BGN	bugarski lev	1,9558	IDR	indonezijska rupija	15 711,88
CZK	češka kruna	24,663	MYR	malezijski ringit	4,7076
HUF	mađarska forinta	383,33	PHP	filipinski pezo	56,152
PLN	poljski zlot	4,6015	RUB	ruski rubalj	
RON	rumunjski novi leu	4,9446	THB	tajlandski baht	36,609
TRY	turska lira	17,2572	BRL	brazilski real	5,1793
AUD	australski dolar	1,5152	MXN	meksički pezo	21,2456
			INR	indijska rupija	83,1850

[1] *Izvor*: referentna tečajna lista koju objavljuje ESB.

REVIZORSKI SUD

Tematsko izvješće br. 11/2022

„Zaštita proračuna EU-a – Potrebno je poboljšati upotrebu ‚crne liste"

(2022/C 210/08)

Europski revizorski sud objavio je Tematsko izvješće br. 11/2022: „Zaštita proračuna EU-a – Potrebno je poboljšati upotrebu ‚crne liste".

Izvješće možete pregledati ili preuzeti na internetskim stranicama Europskog revizorskog suda: https://www.eca.europa.eu/hr/Pages/DocItem.aspx?did=61175

OBAVIJESTI DRŽAVA ČLANICA

Informacije koje su dostavile države članice u vezi sa zabranom ribolova

(2022/C 210/09)

Na temelju članka 35. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Unije za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike ([1]) donesena je odluka o zabrani ribolova kako je utvrđeno u sljedećoj tablici:

Datum i vrijeme zabrane	3.5.2022.
Trajanje	3.5.2022.–31.12.2022.
Država članica	Portugal
Stok ili skupina stokova	BFT/AVARCH
Vrsta	Plavoperajna tuna (*Thunnus Thynnus*)
Zona	Specifični arhipelazi u Grčkoj (Jonski otoci), Španjolskoj (Kanarski otoci) i Portugalu (Azori i Madeira)
Vrste ribarskih plovila	Plovila za artizanalni ribolov
Referentni broj	02/TQ109

([1]) SL L 343, 22.12.2009., str. 1.

Informativna obavijest Komisije u skladu s člankom 16. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici

Obveze pružanja javnih usluga redovitog zračnog prijevoza

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/10)

Država članica	Portugal
Predmetni zračni put	Porto Santo – Funchal – Porto Santo
Datum stupanja na snagu obveza javnih usluga	Od 24. listopada 2022.
Adresa na kojoj se mogu dobiti tekst i sve informacije i/ili dokumentacija u vezi s obvezama javnih usluga	Svi su dokumenti dostupni na poveznici: http://www.saphety.com Za više informacija obratite se na adresu: Ministério das Infraestruturas e da Habitação Gabinete do Secretário de Estado das Infraestruturas Av. Barbosa du Bocage, n.º 5 1049-039 Lisboa PORTUGAL Tel. +351 210426200 E-pošta: gabinete.seinf@mih.gov.pt

Informativna obavijest Komisije u skladu s člankom 16. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici

Obveze pružanja javnih usluga redovitog zračnog prijevoza

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/11)

Država članica	Italija
Predmetni zračni putovi	Pantelleria – Trapani i obratno Pantelleria – Palermo i obratno Pantelleria – Catania i obratno Lampedusa – Palermo i obratno Lampedusa – Catania i obratno
Datum stupanja na snagu obveza javnih usluga	1. prosinca 2022.
Adresa na kojoj se mogu dobiti tekst i sve informacije i/ili dokumentacija u vezi s obvezama javnih usluga	Za više informacija obratite se na adresu: Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità Sostenibili Dipartimento per la mobilità sostenibile Direzione generale per gli aeroporti, il trasporto aereo e i servizi satellitari Via Giuseppe Caraci, 36 00157 Roma ITALIJA Tel. +39 0644127190 ENAC Air Transport and Licensing Development Department Viale Castro Pretorio, n. 118 00185 Roma ITALIJA Tel. +39 0644596515 Internetske stranice: http://www.mit.gov.it http://www.enac.gov.it E-pošta: dg.ta@pec.mit.gov.it osp@enac.gov.it.

Informativna obavijest Komisije u skladu s člankom 17. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici

Javni natječaj za obavljanje redovitog zračnog prijevoza u skladu s obvezama javnih usluga

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/12)

Država članica	Portugal
Predmetni zračni put	Porto Santo – Funchal – Porto Santo
Razdoblje valjanosti ugovora	3 godine od početka obavljanja zračnog prijevoza
Rok za podnošenje ponuda	62 dana od datuma objave ovog poziva
Adresa na kojoj se mogu zatražiti tekst javnog natječaja te sve relevantne informacije i/ili dokumentacija u vezi s javnim natječajem i obvezom javnih usluga	Svi su dokumenti dostupni na poveznici: http://www.saphety.com Za više informacija obratite se na adresu: Ministério das Infraestruturas e da Habitação Gabinete do Secretário de Estado das Infraestruturas Av. Barbosa du Bocage, n.º 5 1049-039 Lisboa PORTUGAL Tel. +351 210426200 E-pošta: gabinete.seinf@mih.gov.pt

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD EFTA-E

Zahtjev za savjetodavno mišljenje Suda EFTA-e koji je 26. siječnja 2022. podnio Trygderetten u predmetu A protiv Arbeids- og velferdsdirektorateta

(Predmet E-2/22)

(2022/C 210/13)

Dopisom od 26. siječnja 2022., zaprimljenim u pisarnici Suda 27. siječnja 2022., *Trygderetten* (Norveški nacionalni sud za osiguranje) podnio je Sudu EFTA-e zahtjev za savjetodavno mišljenje u predmetu A protiv Arbeids- og velferdsdirektorateta o sljedećim pitanjima:

1) Je li davanje kao što je prijelazno davanje (overgangsstønad) – vidjeti članak 15. stavak 5. Zakona o nacionalnom osiguranju, u vezi s prvom rečenicom drugog stavka, obuhvaćeno materijalnim područjem primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ([1])u skladu s:

   a. člankom 3. stavkom 1., posebno točka (j), ili

   b. člankom 3. stavkom 3. u vezi s člankom 70.?

2) Je li za ocjenu iz prvog pitanja relevantno to da je uvjet za nastavak prava na davanje uvjet za obavljanje profesionalne djelatnosti kada najmlađe dijete postane staro godinu dana, vidjeti članak 15. stavak 6. Zakona o nacionalnom osiguranju?

([1]) Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, 30.4.2004., str. 1.).

POSTUPCI U VEZI S PROVEDBOM POLITIKE TRŽIŠNOG NATJECANJA

EUROPSKA KOMISIJA

Prethodna prijava koncentracije

(Predmet M.10438 – MOL / OMV SLOVENIJA)

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/14)

1. Komisija je 13. svibnja 2022. zaprimila prijavu predložene koncentracije u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([1]).

Ta se prijava odnosi na sljedeće poduzetnike:

— MOL Hungarian Oil and Gas Plc. („MOL", Mađarska), matično društvo Grupe MOL,

— OMV Slovenija, trgovina z nafto in naftnimi derivati, d.o.o. („OMV Slovenija", Slovenija).

Poduzetnik MOL stječe, u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe o koncentracijama, isključivu kontrolu nad poduzetnikom OMV Slovenija.

Koncentracija se provodi kupnjom udjela.

2. Poslovne su djelatnosti predmetnih poduzetnika sljedeće:

— Grupa MOL je vertikalno integrirani naftni i plinski konglomerat čije su glavne djelatnosti: i. istraživanje, proizvodnja i rafiniranje sirove nafte, ii. distribucija rafiniranih naftnih proizvoda na veleprodajnoj i maloprodajnoj razini, iii. proizvodnja i prodaja petrokemijskih proizvoda, iv. istraživanje i proizvodnja prirodnog plina i v. prijenos prirodnog plina u Mađarskoj. Grupa MOL ima sjedište u Budimpešti, a posluje u više od 30 zemalja i zapošljava oko 25 000 ljudi u cijelom svijetu,

— OMV Slovenija je slovensko društvo s ograničenom odgovornošću pod isključivom kontrolom Grupe OMV, integriranog društva za naftu, plin i kemikalije sa sjedištem u Austriji koje posluje u cijelom svijetu. Glavna je djelatnost društva OMV Slovenija maloprodaja pogonskog goriva putem mreže od 119 benzinskih postaja, kojima upravljaju ili OMV ili partnerski zakupnici.

3. Preliminarnim ispitivanjem Komisija je ocijenila da bi prijavljena transakcija mogla biti obuhvaćena područjem primjene Uredbe o koncentracijama. Međutim konačna odluka još nije donesena.

4. Komisija poziva zainteresirane treće osobe da joj podnesu moguća očitovanja o predloženoj koncentraciji.

Očitovanja se Komisiji moraju dostaviti najkasnije u roku od 10 dana od datuma ove objave. U svakom je očitovanju potrebno navesti referentnu oznaku:

M.10438 – MOL / OMV SLOVENIJA

([1]) SL L 24, 29.1.2004., str. 1. („Uredba o koncentracijama").

Očitovanja se Komisiji mogu poslati e-poštom, telefaksom ili poštom. Podaci za kontakt:

E-pošta: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Poštanska adresa:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Prethodna prijava koncentracije

(Predmet M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA)

Predmet primjeren za primjenu pojednostavnjenog postupka

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/15)

1. Komisija je 17. svibnja 2022. zaprimila prijavu predložene koncentracije u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([1]).

Ta se prijava odnosi na sljedeće poduzetnike:

— Ford Otomotiv Sanayi A.Ş. („Ford Otosan", Turska),

— Ford Romania S.A. („Ford Romania", Rumunjska).

Poduzetnik Ford Otosan steći će, u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe o koncentracijama, isključivu kontrolu nad poduzetnikom Ford Romania.

Koncentracija se provodi kupnjom udjela.

2. Poslovne su djelatnosti predmetnih poduzetnika sljedeće:

— Ford Otosan je proizvođač i distributer automobila sa sjedištem u Turskoj koji je u ravnopravnom vlasništvu poduzetnika Ford Motor Company i Koç Holding,

— nakon transakcije Ford Rumunjska bit će vlasnik i upravljati samo pogonom za sklapanje elemenata i postrojenjem za proizvodnju automobila u Craiovi u Rumunjskoj.

3. Preliminarnim ispitivanjem Komisija je ocijenila da bi prijavljena transakcija mogla biti obuhvaćena područjem primjene Uredbe o koncentracijama. Međutim konačna odluka još nije donesena.

U skladu s Obavijesti Komisije o pojednostavnjenom postupku za postupanje s određenim koncentracijama prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([2]) treba napomenuti da je ovaj predmet primjeren za primjenu postupka iz Obavijesti.

4. Komisija poziva zainteresirane treće osobe da joj podnesu moguća očitovanja o predloženoj koncentraciji.

Očitovanja se Komisiji moraju dostaviti najkasnije u roku od 10 dana od datuma ove objave. U svakom je očitovanju potrebno navesti referentnu oznaku:

M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA

Očitovanja se Komisiji mogu poslati e-poštom, telefaksom ili poštom. Podaci za kontakt:

E-pošta: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Poštanska adresa:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) SL L 24, 29.1.2004., str. 1. („Uredba o koncentracijama").
([2]) SL C 366, 14.12.2013., str. 5.

Prethodna prijava koncentracije

(Predmet M.10709 – PARTNERS GROUP / FORTERRO)

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/16)

1. Komisija je 17. svibnja 2022. zaprimila prijavu predložene koncentracije u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([1]).

Ta se prijava odnosi na sljedeće poduzetnike:

— Partners Group AG („Partners Group", Švicarska),

— Jeeves Information Systems AB („Forterro", Švedska).

Poduzetnik Partners Group steći će, u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe o koncentracijama, isključivu kontrolu nad cijelim poduzetnikom Forterro.

Koncentracija se provodi kupnjom udjela.

2. Poslovne su djelatnosti predmetnih poduzetnika sljedeće:

— Partners Group: pružanje niza investicijskih fondova i portfelja prilagođenih potrebama institucijskih ulagača koji žele izravan pristup imovini privatnih društava,

— Forterro: pružanje poslovnog softvera i informatičkih rješenja, prvenstveno prodaja softverskih rješenja za planiranje resursa poduzeća društvima srednje tržišne vrijednosti koja se bave proizvodnjom.

3. Preliminarnim ispitivanjem Komisija je ocijenila da bi prijavljena transakcija mogla biti obuhvaćena područjem primjene Uredbe o koncentracijama. Međutim konačna odluka još nije donesena.

4. Komisija poziva zainteresirane treće osobe da joj podnesu moguća očitovanja o predloženoj koncentraciji.

Očitovanja se Komisiji moraju dostaviti najkasnije u roku od 10 dana od datuma ove objave. U svakom je očitovanju potrebno navesti referentnu oznaku:

M.10709 – PARTNERS GROUP / FORTERRO

Očitovanja se Komisiji mogu poslati e-poštom, telefaksom ili poštom. Podaci za kontakt:

E-pošta: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Poštanska adresa:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) SL L 24, 29.1.2004., str. 1. („Uredba o koncentracijama").

Prethodna prijava koncentracije

(Predmet M.10724 – ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME)

Predmet primjeren za primjenu pojednostavnjenog postupka

(Tekst značajan za EGP)

(2022/C 210/17)

1. Komisija je 17. svibnja 2022. zaprimila prijavu predložene koncentracije u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([1]).

Ta se prijava odnosi na sljedeće poduzetnike:

— ITOCHU Corporation („Itochu", Japan),

— Under Armour Europe („Under Armour", Nizozemska), društvo kći u stopostotnom vlasništvu poduzetnika Under Armour Inc. („Under Armour Inc.", Sjedinjene Američke Države),

— Dome Corporation, („Dome", Japan).

Poduzetnici Itochu i Under Armour steći će, u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) i članka 3. stavka 4. Uredbe o koncentracijama, zajedničku kontrolu nad cijelim poduzetnikom Dome.

Koncentracija se provodi kupnjom udjela.

2. Poslovne su djelatnosti predmetnih poduzetnika sljedeće:

— Itochu: društvo uvršteno na burzu koje posluje u raznim sektorima, među ostalim u sektoru proizvodnje tekstila,

— Under Armour: društvo uvršteno na burzu koje se bavi proizvodnjom, stavljanjem na tržište i distribucijom odjeće (sportske odjeće i odjeće za slobodno vrijeme), obuće i sportskih dodataka,

— Dome: dioničko društvo koje se bavi maloprodajom, distribucijom i oglašavanjem sportske odjeće i obuće poduzetnika Under Armour s markom „Under Armour" u Japanu.

3. Preliminarnim ispitivanjem Komisija je ocijenila da bi prijavljena transakcija mogla biti obuhvaćena područjem primjene Uredbe o koncentracijama. Međutim konačna odluka još nije donesena.

U skladu s Obavijesti Komisije o pojednostavnjenom postupku za postupanje s određenim koncentracijama prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([2]) treba napomenuti da je ovaj predmet primjeren za primjenu postupka iz Obavijesti.

4. Komisija poziva zainteresirane treće osobe da joj podnesu moguća očitovanja o predloženoj koncentraciji.

Očitovanja se Komisiji moraju dostaviti najkasnije u roku od 10 dana od datuma ove objave. U svakom je očitovanju potrebno navesti referentnu oznaku:

M.10724 – ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME

Očitovanja se Komisiji mogu poslati e-poštom, telefaksom ili poštom. Podaci za kontakt:

E-pošta: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

([1]) SL L 24, 29.1.2004., str. 1. („Uredba o koncentracijama").
([2]) SL C 366, 14.12.2013., str. 5.

Poštanska adresa:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

ISPRAVCI

Ispravak Obavijesti Komisije o važećim kamatnim stopama na iznose povrata državnih potpora i referentnim/diskontnim stopama koje se primjenjuju od 1. svibnja 2022.

(Objavljeno u skladu s člankom 10. Uredbe Komisije (EZ) br. 794/2004)

(Službeni list Europske unije C 192 od 11. svibnja 2022.)

(2022/C 210/18)

Na naslovnici, u sadržaju, i na stranici 91., naslov:

umjesto: „Obavijest Komisije o važećim kamatnim stopama na iznose povrata državnih potpora i referentnim/diskontnim stopama koje se primjenjuju od 1. svibnja 2022.";

treba stajati: „Obavijest Komisije o važećim kamatnim stopama na iznose povrata državnih potpora i referentnim/diskontnim stopama koje se primjenjuju od 1. lipnja 2022.".

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR